

Sevgili Okuyucular

Bu ay sizlere «Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları» isimli tebliğlerden meydana gelen bir kitap sunuyoruz. Albert PAUCHARD'ın Spatyom'a geçtikten sonra verdiği haber ve bilgileri kapsar. Yaşarken öğrendiklerinizin spatyom'da nasıl gerçek halini aldığını ve tekâmülün hangi şartlara bağlı olduğunu anlatıyor. En önemli yanı Klâsik Ruhçuluktan Yeni Ruhçuluğa geçişi sağlayan köprü olmasıdır. Üç küçük ciltten oluşacak bu tebliğleri okumak çok rahattır, ama aynı zamanda kapsamı geniş anlamlara sahiptir ve evrensel'dir.

Siz sevgili dost okurlarımızın da gözlediğiniz gibi insanlık tekâmülünün geçirdiği aşamalar onu yavaş yavaş sonun başlangıcına getirdi. İnsanın kibri ve kendini beğenmişliği nefisinden çıkarıp atması öyle kolay bir olay değildir.

İnsanlığın içine düştüğü en büyük belâlardan biri çaba ve sevgiden yoksun şuursuz bir hayat yaşamasıdır. Bu sebeple kendini uyandıracak sert uyarılara —şok'lara— karşı bir anlayışsızlık şaheseri olarak Bencill'ğine tapınmaktadır. Yani hiçbir vicdanî ve ruhî ihtar ve ikaza iltifat etmemekte, içinde bulunduğu şaşkınlığın verdiği saçma bir hayat modeline inanmakta; adına uygarlık dediği teneke yığını içinde bu bencillik mücadelesinin dengeye gelmesi için hiçbir bilgiye de sahip değildir. Hayatın amacını zıt hareket etmenin bir öyküsü olan insanlık tarihi yeni bir sayfayı yazmanın arefesindedir. Bu sayfaya yazılacak olan bellidir: İnsanlık uyanacaktır.

İstirap uykuda olan insanlığın bir an olsun yakasını bırakmadı. Bunun için insanların ıstıraba son verebilmesi kendilerinin uyanık olmalarına bağlıdır. Maddesel zenginlik ve rahatlığa değil. Korku ve ıstirap uykuda olanların niteliğidir. Uyanan için duygusal bir terbiyeye ihtiyaç yoktur.

Selâm ve Sevgiler...

Ergün ARIKDAL

Cennet, Cehennem

Realite
Ergün ARIKDAL

Ve Tekrar Doğuş

Reenkarnasyon fikri ile evrensel bir realiteyi temsil eden cennet ve cehennem vaatleri veya kesin ifadeleri arasında hiçbir çelişki yoktur. Birbirini zıtlayan hiçbir yanları yoktur.

Evrendeki tesir adaletine, yani insanların gelişmek, tekâmül etmek suretiyle yukarıdan gelen daha üstün bir realitenin tesirlerini almaya hakları vardır. Bunların Kutsal Kitaplarında da ifadeleri mevcut. Burada bu kitapardan destek aramaya gerek yok, çünkü spiritüalist bilgi kendi içinde tutarlı ve açıklayıcı sağlam bir iptir.

Fakat toplumlar bu üstün realite ipine sarılmadan evvel genellikle herkese hitabeden, herkesi içinde bulunduğu realitenin bazı bilgilerine kavuşturmakla vazifeli olan dinsel bir bilgi, ilim içerisinden geldikleri için cennet veya cehennem gibi, mitolojide de geçen, çeşitli benzetmelerle elbetteki bir takım kanaatlere ve inançlara sahip olacaktır.

İnançlar değişiktir, fakat yasalar ve prensipler değişmez. İnançlar elde edinen bilginin şumulüne göre, çeşitli kalıplara girebilir. Fakat prensip ve kanunlar daima kendi gerçekliklerini, bütünlüklerini muha-

faza ederler. Kıl kadar bile hedeflerinden şaşmadan sürekli olarak kendilerine verilmiş olan amacı izlerler ve görevlerini yerine getirirler. İşte reenkarnasyon bu söylediğim ikinci tipten bir durum örneğidir.

İnsanlar doğuşları itibariyle ataleti severler. Cehit sarfetmekten ve içinde buldukları otomatik hayattan sıyrılmaktan kolay kolay vazgeçemezler. İnsanların en büyük zaaflarından birisi, kendilerinin şuurlu, yani uyanık bir zihne, uyanık bir benliğe sahip olduklarını zannetmeleridir. Bu, sadece bir zandır. İnsanlar esasında yataklarında uyur vaziyette olmadıkları zaman, kendilerini uyanık ve şuurlu kabul etmek gibi çok kötü bir zaafa ve bir bilgisizliğe sahip bulunmaktadırlar. Zaman zaman hepimiz, bu duruma derin bir şekilde düşüp düşüp çıkıyoruz.

Eşyanın Hakikati Hakkında Kesin Bilgiyle Karşılaşmak

Oysa insanlar, sanki uyanıklar-
mış gibi, fakat uyanık uyur halde, ya-
ni gözleri açık uyur halde, gözleri
açık fakat kapalı bir şuurlu hâlinde ya-
şarlar. Bu insanların bir bilgiye, ger-

çek bir tatbikata bağlı olarak gelişmeleri mümkün değildir. Bir takım sarsıntılarla, hayatlarında bir takım derin ve geniş zig-zaglar çizmeleri suretiyle, bir gelişmeye, bir uyanışa gitmeleri mümkün olmaktadır. Hayatı bir çizgi halinde dümdüz devam etmiş olan insanlar hayatı yaşamamış insanlardır. Dikkat ederseniz, insanların çoğu hayatın dümdüz akıp gitmesine, kendilerinin hiçbir sıkıntıya girmemelerine, hiçbir inişe çıkışa girmemeye âdeta itina gösterirler, bunun için dua eder dururlar.

Koruyucu Prensipler Nelerdir?

Oysa, işlemekte olan yasa, tesirlerin akış mekanizması ve tesirlerin belli aralıklarla bir takım zig-zaglar çizmesi meselesi bir gerçek olarak da, ma karşımıza çıkar ve kendimizi en emniyette, en rahat sandığımız anda hayatın başka bir oyunuyla karşılaşırız.

Şimdi, bu tip uyur vaziyette veya hayatı içerisinde farkında olmadan arada sırada uyanıklık devreleri geçirmiş, yani İslâm Peygamberinin söylediği gibi, **eşyanın hakikati hakkında kesin bir bilgiyle karşılaşma** devreleri çok çok az ve bazen hiç olacak derecede kısa geçmiş olmasına rağmen insan bunun dahi farkında değildir. Yani insanlar ne vakit tam bir uyanıklıkla hareket ettiklerini, ne zaman da bağlı şuurla hareket ettiklerini anlayamayacak durumdadır. Kapasitesizdir, yeteneksizdir. Hayatında öyle anlar oluyor ki, orada gerçekten açık bir şuurla, bir flâşla meseleyi görüyor, fakat

anında tekrar kaybediyor. Bunları tekrarlayabilmek mümkün olmamaktadır.

İnsanların pek büyük bir kısmı, % 99,5'i uygulamaları ve inisiyatifleriyle hareket etmektedir; yüksek düzeydeki şuurla faaliyetlerinden manrumdur. Yani şuurlu uyanıklığından manrumdur. Bu bakımdan bu tip insanlara (bu el yordamıyla, görmeden bazı yerlere tutuna tutuna giden insanlara) birçok bilgiler ve hakikatlar kapalı tutulmuş ve ancak onlara, bu el yordamıyla hareket etme devresinden çıkıncaya kadar bir takım düsturlar, nasihalar (dogmalar), değişmeyen bir takım şer'î hükümler getirilmiştir. Her dine de bu hükümler vardır. Bu hükümlere bağlı olarak ve hakikaten onları yeterince uygulayarak hareket edilebilirse, bu karanlık devre çok az bir zayıflıkla atlatılabilir.

İşte cennet ve cehennem, mükâfat ve ceza, sevap veya günah tarzında bir ikileme hâlinde insanlara kendi idrakleriyle ve kendi şuurlarıyla yapamayacakları bir hayat atılımında yardım olmak üzere iki taraftan onu hep yolun ortasında, yani orta yolda tutmaya çalışan **koruyucu**

Gerçek Vicdan ile Yaşanan İstiraplar...

---

prensiplerdir. İyi-kötü, günah-sevap ya da cennet-cehennem insanları yeryüzünde muhafaza edici prensiplerdir. Bu şekilde el yordamıyla yürüyen insan için anlayış zayıflığı ve kavrayış eksikliğinden dolayı, ancak kesin bir takım işaret direkleri dikilmek suretiyle, yasak bölgeler (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

gösterilmek suretiyle, vasat bir (orta) yola soku muştur.

Şimdi, birinci anlamında cennet ve cehennemi birer mükâfat ve mücazat tarzında değil, birer tehdit veya taltif malzemesi olarak, insanları orta yolda yürütmeye yarayan iki ana prensip, iki ana büyük duvar olarak ele almak lâzımdır. Konuyu bir

Vicdanın Dostluğu

de fert nokta-i nazarından ele alalım. Cennetin tasvirleri ve cennet halinin tasvirleri gösteriyor ki, orası bir mutluluk yeridir. Saadet yeridir. Cennetin birçok nimetleri vardır. Yani cennette bulunmanın o varlığa getirdiği birçok imkânlar vardır. Nimetlerden maksat budur. Yani onun kendi kapasitesine eklediği bazı güçler vardır. Cennet halinde bir takım güçler ekleniyor kendisine ve bunun sağlamış olduğu bir takım hazlar söz konusudur.

Aynı şekilde cehennem için de bunun tersi söz konusudur. Bir takım güçler kendisinden gitmekte ve saadet yerine de elem, ıstırap, acı dediğimiz durumlar meydana çıkmaktadır. Dikkat ederseniz gene orta yolda insanı tutabilmek için... Buradaki orta yol ıstırapa da mutluluğa da aynı derecede mukavim olabilmek, aynı derecede tavır alabilmek durumunu getirmek üzere; insan yeryüzünde hâli hazırda hem cenneti, hem cehennemi bir arada yaşamaktadır. İstırapa karşı da, mutluluğa karşı da güdererek yansız, nötr, hareket etmeyi öğenen bir varlık için artık bu kavramlar bir şey ifade etmez. Ve zaten o kişinin de bu kavram yolu ile tekâmülüne devam etmesi gerekmez.

Daha üstün prensiplerle gene aynı yolda devam etmesi mümkündür ve bunun birçok örnekleri vardır.

Cennet ve cehennem birer mekân değildir. Mekân ancak bizim üç buutlu sistemimiz içerisinde; eni, boyu, derinliği olan ve zaman sürecine bağlı olan bir şeydir. O halde, cennet ve cehennem hiçbir zaman mekân olamaz. O, bir yer değildir. Buradan kalkıp, fûze ile AY'a gidebilirsiniz. Ay bir mekândır. Ama bu şekilde bir geçiş söz konusu değildir.

Neden değildir? Cennet ve cehennem kim içindir? Ne içindir? Beden için midir? Ruh için midir? Elbette ki ruh içindir. Peki siz ruhun bir mekâna girdiğini nerede işittiniz? Ruh hangi mekândadır? Ruhun mekânı yoktur. O halde ruh varlığının ıstırapı veya saadeti, her türlü nimetle ve zilletle herhangi bir mekânda değildir. Çünkü bunların hepsi ruh varlığında cereyan etmektedir. O halde cennetin bir mekânı, (ruh varlığının bir mekânı olmadığından dolayı) yoktur. Aynı şekilde cehennem de bir mekânı yoktur.

İnanclar Değişiktir Fakat Yasalar ve Prensipler Değişmez

Eğer bir yeri varsa, o doğrudan doğruya ruh varlığının kendi bünyesinde. Ruh varlığının bir hâletidir. Geçirdiği hâllerdir. Buna benzer, bunu temsil eden birçok menkıbe vardır. Derler ki: «Senin şu gördüğün ateş, cehennem ateşinin yedi defa yıkanmışıdır.» Yani onu 7 defa yıkıyorsun, bu gördüğün kor ateş meydana geliyor. Bu çok şiddetli

olan hâli, çok şiddetli olan ıstırapı biz fizik bedenle karşılayamayız. Demek ki o, ruh varlığıyla ilgili bir durumdur. Ama biz yedide bir ateşle yeryüzünde bulunamaz mıyız? Bulunuyoruz işte... Yani onun yedide bir ıstırabını pekâlâ yeryüzünde (eğer arada sırada uyanıklığa geçmiş isek, vicdanımız gelişmiş ise) duyabiliyoruz. Tabii ki o Zümrüdüanka kuşu herkesin tepesine konmuyor. Vicdan herkeste gelişmiyor. Vicdan herkeste 'rehber' vazifesini göremiyor. Bu hâliyle o, gerçekten Zümrüdüanka kuşu durumundadır. Arada sırada gelip, konuyor. İşte bu Zümrüdüanka kuşu konduğu zaman (nasip olsa keşke sık sık) biz mutluluk duymayacağız. Duyamayız. Çünkü asıl vicdan azabı budur. Çünkü bizim işimiz (dinsel ifadeyle) günah işlemek suretiyle günahın varlığı hakkında bilgi edinmektir. Biz, sürekli olarak hata yapmak, sürekli olarak yanlış şeyler yapmak ve bunun doğrusunu anlamaya çalışmak, öğrenme ve çalışarak gelişen cıraclarız. Çünkü uyumaktayız. Çünkü bizim idrakimiz geniş değil, şuurumuz açık değil. Neyi neden yaptığımızı bilmiyoruz. Yapabiliriz sanıyoruz. «Yapabilirim. İradem var, güçlüyüm.» diyorum. Tüm bun-

Prensip ve Kanunlar

Daima Kendi Gerçekliklerini Muhafaza Ederler

lar bir aldatmacadan ibaret. Çünkü gerçekten, salim bir şekilde (egomu, benliğimi bir süre askıya alarak) düşünürsem, irademın olmadığını, isteklerimin gerçek Ben'den tezâhür etmediğini, gerçek ihtiyaçlarımdan çıkıp gelmediğini, anlarım,

Aslında bu durum, yüzlerimize her gün ya da zaman zaman birer tokat gibi vurulmaktadır. Fakat insanlar devamlı olarak öylesine ağır bir teşevvüş içindedir ki, öyle derin bir uykuya dalmıştır ki, tokatı yediğinin bile farkında değildirler. Onun için dedim ki vicdan bir Zümrüdüankadır. Her zaman gelip konmuyor omuzumuza, başımıza, yüreğimize. İşte bu nedenle gerçek vicdan ile ya-

İnsanlar Doğuşları İtibariyle Ataleti Severler

şanan ıstırapların yeryüzündeki hâli, cehennemdeki hâlin bir gölgesi şeklindedir ve aynıdır. Beden dışında, bedenden ayrıldıktan sonra mekânsız ve zamansız, gerçekten ilâhî Kudretlerle donatılmış olan ruh varlığı, bir takım tatbikat eksikliklerinin, madde evreni hakkındaki bilgisizliğin pişmanlığı içine girer ve işte bu cehennem hâlidir. Aynı şekilde kendisine verilmiş olan bilgiyi ve enerjiliyi istenen yerlerde, ilâhî murad yönünde kullanabilmiş olan insanın da sürekli bir vicdan dostluğuna, vicdan arkadaşlığına bağlanması da onun büyük mutluluğunu, cennet hâlini meydana getirir. Bu da 'cennet' ve 'cehennem'in başka türlü bir izahıdır.

Görülüyor ki tüm bu olaylar, reenkarnasyon olayı ile cennet ve cehennem olayları arasında bir işbirliği olduğunu ortaya koymaktadır. Çünkü tüm bu olayların sürüp gidebilmesi için varlığın çok şiddetli tecrübeler içinden geçmesi gerekmektedir. (Devamı 37. Sayfada)

«Uzaylılar Tarafından Kaçırıldım»

Hindistan'ın Buhar Eyaleti'nde bir Uçandaire'ye alınarak tıbbî muayeneden geçirilen 17 yaşındaki Hintli bir kız çocuğunun anlatıkları bilim adamlarınca doğrulandı ve hakkında 'ÇOK GİZLİ' nitelikli bir rapor düzenlendi.

**DÜNYANIN
DÖRTBİR
YANINDAN**

Sözkonusu olayla ilgili 'ÇOK GİZLİ' demgalı rapor, Hindistan Sağlık Bakanlığından ayrılan bazı yüksek düzeyli memurların aracılığıyla Yeni Delhi'de su yüzüne çıkarılmıştır.

Olayla ilgili resmi raporda belirtildiğine göre, olayla ilgili Indu Shah isimli genç Bihar Eyaleti'nde Ganj Nehri kıyısında köyüne çok uzak olmayan bir yörede tek başına perişan bir halde dolaşırken sabahın erken saatlerinde, güneşin ilk ışıkları'la birlikte bulunmuştur.

«Kızı çok yakından tanıyan bir çiftçi tarafından ilk olarak görüldüğü zaman tamamen şaşkın ve düzgün konuşamaz halde belirtilen bölgede dolaşıyordu» demiştir. Raporu düzenleyen Dr. Adı Tarafidir. Dr. Tarafidir aynı zamanda olayın incelenmesi için hükümet tarafından oluşturulan

araştırma komitesinin başkanı durumundaydı.

Tarafidir raporuna devamla, «Belirtilen çiftçi, kızı ilk gördüğü zaman çocuğun yüzünde, kollarında, bacaklarında parlak lekeler bulunduğunu, bunlara dokunmaktan korktuğunu ve hiç birisine dokunmadan çocuğu arabasına alarak köyüne götürdüğünü bildirmiştir.»

Üç günden beri kayıp bulunan genç, bir Uçandaire içinde Uzaylılar tarafından nasıl kaçırıldığını ve hatırlayabildiği kadar başından geçeneri ilk olarak ana - babasına anlatmıştır. Çocuklarının halüsinasyon içinde bulunduğunu zanneden ana-baba hemen kendisini köyelerine en yakın tıp merkezi olan, Bangladeş sınırı yakınındaki askeri bir hastaneye götürür.

«İlk muayeneden sonra kızda yüksek radyo-

aktiviteden başka bir şey bulunamadı. Daha ileri testlerin uygulanabilmesi için Yeni Delhi'deki hastaneye kaldırıldı.» diye devam ediyordu hükümet raporu.

Burada hükümetin en seçkin uzmanlarınca yapılan muayene ve testlerden sonra varılan ve rapor olarak saptanan sonuç: «İndu Shah gerçekten de bu dünyadan olmayan kimseler tarafından kaçırılmıştır.»

«Deri üzerindeki yuvarlak lekelerde gerçekten de yoğun radyoaktivite ölçmüstük.» diyordu Dr. Tarafidir raporunda. Ve devamla, «Bu lekelerin başlıcaları kızın alnında, sağ memesinde, karnında ve her iki kol ve bacağında saptanmıştır.»

Araştırmacılar bu radyoaktif lekeleri hiç bir şekilde açıklayamamışlardır. Ancak sodyum pentotal iğnesi yapıldıktan sonra konuşma-

ya başlıyan kızın verdiği ifadeden durum aydınlanmıştır. Söz konusu mülakat psikologlar tarafından yapılmıştır.

Kaybolduğu gün kırda tek başına dolaşıyordu. Bu sırada gümüş renkli fincan tabağı biçiminde bir araç başının üzerinde belirdi. Araçtan kendisine doğru inen bir ışığın içinde kendisinin araca doğru çekildiğini farketti.

«Aracın içinde kendisiyle kendi ana dilinde konuşuldu. Kendisiyle acayip görünüşlü iki yaratık muhatap olmuştu ve hiç bir şekilde kendisine zarar vermeyeceklerini bildirmişlerdi. Kızın söylediğine göre Uçandaire'nin içinde

bu ikisinden başka yaratıklar da vardı ama onları hiç görmemişti.» diyordu Dr. Tarafdir.

Bir makinaya bağlı cam bir kabın içine yerleştirilen genç, burada tepeden tırnağa kadar vücudunun üzerinde dolaşan bir araç tarafından incelenmişti.

Dr. Tarafdir, bu kısım ile ilgili şöyle bir açıklamada bulunmuştur: «Bu herhalde bizimkilerden çok gelişmiş bir düzeyde bulunan bir tür röntgen cihazı idi. Vücudun radyoaktivitesini ölçmekte kullanılıyordu.»

Raporunda belirtildiğine göre İndü bu araçta ne kadar kaldığını hatırlamıyordu. Köyünün yakınlarında bir çiftçi

tarafından kendi başına dolaşırken bulunduğu ana kadar geçen zaman içinde neler olduğunu hiç bir şekilde hatırlamıyordu.

Tarafdir, tıbbi muayenelerden sonra, kızın üzerinde uyandırılan yalın detektörüyle de anlattıklarının tamamen doğru olduğunu saptamıştır. Kaçırılmasıyla ilgili ayrıntıların hepsi doğrudur.

«Tüm bunlardan çıkarılacak biricik sonuçta göre, İndü aslında de bu dünyadan olmayan insanlar tarafından bir Uçandaire'ine alınmış ve muayeneden geçirilmiştir.» denilmektedir bilim adamlarının raporunda. (Weekly News, Juns 4, 84)

Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları

Yaşayan her insan bir tortuya sahiptir ve insanın yaşamak zorunda olduğu zor anları vardır. Ağlayanların rahat olması, bir anlamda dünyevi tortuların yıkılmasıdır denebilir. Başta gelenleri kadere isyan etmeden yukarıya güven duyarak kabullenmek işin en doğru başlangıç noktasıdır.

Astral âlemin arınma yeri fantezi değil hakikattir. Ama insandan arınma yerinden önce saflaşması istenmektedir.

Okuyunuz. Fiyatı : 600.— TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Uzaydan Gelenler

Rusya'da

'Dev, uçan ışıklı küreler 19. Ağu. 1977'de, Moskova'nın 57 mil güneyinde Serpukhov civarında, Moskova'lı ünlü kâşif S.V. Tyutin ve arkadaşları tarafından yarım saat gibi uzun bir süre izlendi.

Belirtilen gözlemciler, yörede kamp yapmakta oldukları bir sıraniden acayip sesler işittikleri zaman olaya dikkatleri çekilmişti. Bu sesler yabancı bir dilde bir çok insanın aynı anda konuşmalarını andırıyordu; fakat ses tonları normal insan sesinden daha kalın geliyordu. Bu yaratıkların çıkardıkları sesleri 500 Feet (yaklaşık 150 m. kadar) uzaktan dinlerlerken, aynı zamanda da yaklaşık 24 metre büyüklüğünde dev bir ampul havada asılı olarak duruyordu. Cisimden yayılan ışıkta mor hakimdi ve çevreyi mor olarak aydınlatıyordu. Bir süre sonra spiral bir yol izleyerek yükselip gözden kayboldu. Bu kalkışta ne bir ses, ne bir rüzgâr ne de bir koku duyulmuştu. Havada asılı dururken etrafında floresan bir bulut'a çevriliydi, hareket sırasında bu da gözden kayboldu.

Sabahleyin yörede yaklaşık 4,5 metre genişliğinde çimenlik bir alan ezilmiş olarak bulundu. Buna benzer ampul şeklinde 8 adet daha küresel

cisim 1979 yılının sonlarına kadar rapor edildi. Bu UFO olayları Rus Prof. Felix Y. ZIGEL'in başkanlığında çalışan 14 kişilik bilimsel bir komite tarafından ortaya çıkarılmış ve araştırılmıştı. Bu olaylardan iki tanesinin özetini aşağıda okuyacaksınız :

ÇİFTÇİ WOLSKY VE YEŞİL ADAMLAR

Bu olay 71 yaşındaki çiftçi Jan Wolsky'nin başından geçmişti. Prof. ZIGEL'in belirttiğine göre bu çiftçinin başından geçen, dökümanı en bol olan olaydır. Gözlemcinin anlattıklarına hem-yolun detektörünü hem de hipnoz altında kontrolden geçirilmiştir.

10 Mayıs 1978 tarihinde Wolsky, Warşova'nın 90 mil (145 km.) kadar güneydoğusundaki Emilcin Köyü'nün yanındaki ormandan at arabasıyla geçiyordu. «Az ileride yolun kenarında bu iki küçük adımı gördüm» diye hatırlıyordu ve devam ediyordu: «Suratlarının rengi gri-yeşil renkteydi. Büyük çekik gözleri vardı. Parmaklarının arasında perde vardı ve ellerinin rengi de yeşildi. Üzerlerinde tek parça (eksiz) giysiler bulunuyordu.»

Bu acayip yaratıklar çiftçinin arabasına atlayarak yola devam etmesini, az sonra da yoldan çıkarak yan tarafa sapmasını işaretlerle bildirmişlerdi. «Yoldan ayrılır ayrılmaz, az ileride otobüs büyüklüğünde bir araçla karşılaştık. Yerden az havada —su üzerinde bulunan bir sandal gibi— aşağı yukarı sallanıyor ve hafiften vınlama sesi çıkarıyordu. Arabamın atı huysuzlanmaya başlamıştı. Araca yaklaşmaya devam ediyorduk. Aniden araçtan bir platform sarkıtıldı. Merdivenlerinden tırmanarak içeri girdik.»

«Araçın içi karanlık ve boştu. Duvarlarında boşluklar vardı. Ayrıca çok hızlı dönen çubuklar da bulunuyordu. Az ileride ormanın kuşlarından bir yığın vardı yerde. Felç olmuşlar gibi hareketsiz duruyorlardı birbirinin üstünde. İçeriden iki yaratık daha belirdi ve bana üzerimdekileri çıkarmamı işaret ettiler. Dediklerini yaptım. Bu küçük adamlardan biri elinde bir cihazla birlikte bana doğru geldi ve her tarafımın resmini çekiyormuş gibi cihazı vücudumun etrafında dolaştırırdı.»

«Sonra işaretlerle elbiselerimi tekrar giymemi bildirdiler. Dediklerini yaptım. Onlar yerlerinden kıpırdamadılar. Ben kapıya doğru yürüdüm. Kapıya gelince onlara döndüm. Orada bulunan şapkamı aldım, 'Sizlere elveda.' dedim. Beni eğilerek ve gülümseyerek selamladılar. Platformdan aşağı indim, arabama atlayıp eve döndüm.»

Çiftçi Wolsky'nin ifadesi kısa zamanda memlekete yayılmıştı. Araştırma timleri çok geçmeden geldiler. Araştırmalar sonunda olayla ilgili üç gözlemci daha bulundu. Bu

gözlemciler belirtilen yöreden, ormandan 'uçan bir gemi'nin havalanıp gittiğini söylüyorlardı. Yörenin köylüleri aracın indiği söylenen orman yöresinde ve civarında yolunmuş kuş tüylerinin bulunduğunu bildirdiler. Ondaki sonraki aylarda civar bölgelerde de 'yeşil adamlar' görülmüştü. Yapılan kontrol, soruşturma ve muayenelerden sonra Çiftçi Wolsky'nin görme ve işitme duyularının çok normal olduğu ve dürüst bir insan olduğu anlaşılmıştır.

KAÇIRILAN VETERİNER

Veteriner V.G. Paltsev Moskova'nın 350 mil (975 km.) güney doğusundaki Borisoglelosk'daki evine 16 Haziran 1978 tarihinde geceyarısı topallayarak gelirken yol kenarındaki tarlanın ortasında hafif hafif parıldayan bir cisim farketmişti. Merak ederek cisme doğru yürümeye başladı. 50 Yarda (46 m) kadar yaklaştığı zaman cismin üzerinde şeffaf bir kubbe olduğunu farkeder. Kubbenin içinde de kısa boylu üç adam seçebilmişti.

Paltsev verdiği ifadesinde «insanımsılar'ın başlarının yumurta biçiminde olduğunu ve uzun parmaklarının bulunduğunu belirtmişti. Araçın ortasında bulunan bir tür kontrol konsolununun etrafında meşgul görünüyorlardı. 25 yarda (23 m) kadar araca yaklaştığı zaman, görünmez bir güç alanı tarafından durduruldu ve kendinden geçti. Bir süre sonra kendine geldiğinde valizi yanı başında duruyordu ve ezilmiş, büzülmüş, kavrulmuş bir haldeydi.

Sonra güç alanının ortadan kalktığını hissetti. Araçın iyice yanına gitmeye kararlıydı ve biraz daha

(Devamı 33. Sayfada)

Tekrar Doğuş Hakkında Görüşler

• Allan KARDEC den Yavuz KESKİN Çevirdi •

Tekrar doğuş olgusu; spirit hayet için bir zaruret olduğu halde, tüm bedensiz varlıkların bu konuda görüş birliği içinde bulunmayışları, insanı haklı olarak şaşkınlığa düşürmektedir; üstelik bu durum, bazı kimsele-
rin ağzında, epeyce ciddî bir itiraz aracı haline bile dönüşmektedir. Ruh-
çuluğu ciddî bir inceleme konusu haline getirmiş olan herhangi bir kim-
se, soruna verilecek cevabı kolayca anlayacaktır. Onun için biz de, varlık-
ların her türlü öğretisini ayrı tutup, sorunu tek başına ve kendi içinde ve
de felsefî bakış açısından ele aldık. Moral ve psikolojik konulu bazı so-
runların tek muhtemel çözümünü de bu prensibin içinde bulduk ve bu ça-
bamız sırasında düşünme düzenimizi, varsayımlara değil, fakat olayların
gözlemine dayandırdık. Bu olayların nedenini bu doktrin, diğer herhangi
bir felsefî veya dinî doktrinın başaramadığı şekilde çözümleyebildiğine
göre, biz de mantıken, Varlıkların görüşlerine başvurma yoluna sapma-
dan, sorunlara bir açıklama getiremeyen bir kuramdan ziyade, bizim için
kusursuz denecek ölçüde akılcı oluşu oranında değer taşıyan, her şeye
açıklık getirebilen ve de hiçbir bilgisizlik veya yanlış yargı izi taşımayan
kuramı kabullenmek zorunda kaldık tabii. Görüldüğü gibi, varlıkların söy-
lediklerini kontrolsüz kabul etmekten uzaklardayız, çünkü yeryüzündeki
bir sürü insanda olduğu gibi, fikirleri şimdiki zamanla sınırlı olan varlık-
lar da vardır. Bunlar, içinde buldukları durumun hep böyle sürüp gide-
ceğini sanmakta; belli bir ufku ötelerini görememekte; nereden gelip
nereye gittiklerini merak bile etmemektedirler, ama yine de gereklilik ya-
şasının hükmüne boyun eğmektedirler. Tekrar doğuş olgusu onlar için
bir zarurettir; ama ancak bedenlenme günü gelip çatığında düşündükleri
bir zaruret... Bunlar, varlığın tekâmül ettiğini bilmektedirler, fakat bunun
nasıl cereyan ettiğinden, haberleri bile yoktur. Onlar için bir problemdir
bu: sorduğunuzda, kendi bilgilerinin durumuyla orantılı bir cevap vermek-
tedirler size; kimileri beşinci ve altıncı göğü ve cenneti anlatırlarken, ki-
mileri de ışık küresinden, yıldızlar âleminde veya Tanrı'nın sevgili var-
lıklarının ülkesinden söz etmektedirler; şüphesiz tüm bu tasvirler, onla-
rın, daha üstün düzeyli âlemler hakkındaki belli belirsiz kanaatlerinin
yankılarıdır.

Müstakbel gelişme ve yetkinleşme konusuyla ilgili olarak çizdikleri tuhaf tablo, bu tür varlıkların bilgisizliklerinin ispatıdır, zira hepsi de bu gelişme ve yetkinleşmenin zarurî birşey olduğunu kabul etmekte; ancak bunun oluş biçimi konusunda birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Bir yandan da fikirleri, az veya çok, yerküreye özgü önyargı izlerini taşımakta ve apaçık şekilde saçma ilkelere, örneğin, yerküreyi odak noktası olarak kabul eden ve de varlıklar için basamaklar anlamına gelen eş merkezli (konsantrik) küreler ilkesine dayanmaktadır. Şüphesiz bu, eskilerin astronomik sistemlerinin onlarda uyandırdığı bir kanaattir. Bir varlığın, görüşlerinin sonucu olan bilgi ve değer düzeyini saptayabilmemiz için o varlığın ya söz konusu ettiğimize benzer bir kuram, ya da belli bir bilimsel sapkinlik örneği üretip ortaya atması yeterli olmaktadır. Ne var ki; bu konuda olduğu gibi başka konularda da çelişki, reel olmaktan ziyade görünüşte kalır nitelik taşımakta ve de, ya deyimlerin yorumlanışına, ya da fikrin sunuluş tarzına bağlı bulunmaktadır. Aynı düşünüş biçimi, çoğu kez, —yerkürenin yaratılışına dair olan bibliik (kutsal kitaba değin) doktrin gibi— ilk bakışta tutarsız gibi görünen ve esastan ziyade şekil bakımından çelişkili olan konularda özellikle dikkati çekmektedir. Nitekim Yaratılışın altı gününe tekabül eden altı jeolojik evre konusuna kıyasla tekrar doğuş ilkesi —ki bu, bazı varlıklarca kullanılan semboller içinde yer almaktadır— çok daha kolay anlaşılır bir biçimde ortaya konmaktadır.

Yeterince evrimleşmemiş varlıklar bu sorunu pekâlâ anlamıyabilmektedirler; ama su götürmez şekilde moral ve entellektüel gerilik içinde boçalayan varlıklar, —daha zeki ve daha akıllı olanları bu ilkeye itiraz edip dururlarken— nasıl olup da, kendiliklerinden, bize çeşit çeşit hayatlarını anlatabilmekte ve de yeni bir hayata başlamak üzere tekrar bedenlenme arzularından söz edebilmektedirler öyleyse? Varlıklar âleminde, kavramakta zorluk çekeceğimiz ve pekâlâ anormallik diye nitelendirebileceğimiz ilginç şeyler cereyan etmektedir. Biz bedenlilerin arasında da, bazı konularda bilgisiz olduğu halde bazı konularda geniş bilgi sahibi olan insanlar yok mudur? Eğitim görmediği halde kafası çalışan, düşünme yetisi gelişmiş kimseler yok mudur? Varlıkların, bizdeki ulus'arı andırır şekilde, gruplar ve aileler oluşturduklarını ve bireylerin, içinde buldukları ortamın fikir ve bilgilerinden yararlandıklarını bilmekteyiz. Bundan başka ayrıca, iyiden ziyade zeki bazı varlıkların, insanlara özgü önyargıları pohpohlamaktan zevk aldıklarını; gerçek arzularının, sözde eğitiyormuş gibi davranarak, insanları kendi cehaletlerinin içine hapsedmek olduğunu da bilmekteyiz. Sözlerine inanmada ve güvenmede insanların gösterdiği kolaylıktan yararlanmayı pek iyi başarmaktadırlar; ve daha fazla güven vermek üzere, sahte bilgeliklerini tantanalı bir biçimde, yani, sözlerini, işin aslına vâkıf olmayan bir kimseyi pekâlâ yoldan çıkarabilecek nitelikteki cıfcaflı ve tımturaklı cümlelerle süslenmiş halde ser-

(Devamı 37. Sayfada)

Hislerin egemenliđi: His Realitesi

● Erol KONYALIOđLU ●

(Geçen Sayıdan Devam)

Davranışları egoyu tatmine yönelik olduğu için sagduyuları ve munakemeleri zayıf içine kahir. Herhangi bir hakikati anlamakta nefsin arzuları ön plana alınır ve yanıltıcı hükümlere varılır. Kendi dışındaki objeleri değerlendirirken hatalara düşer. İçindeki adalet terazisinin nefis ke-fesi hep ağır basar, onu hiç dengeye getiremez. Kendi sorumluluğuna verilmiş olan işleri bu yüzden olması gerektiği şekilde değil de, ondan fazladan bir yarar sağlamak için yararlanır. Maaşı cza kendini gayet güzel kandırarak, hatalı bir muhakeme ile rüşvet alabilir. Manevî bir işle uğraşıyorsa insanları ince ince istismar edip sahte şeyh rolünü oynayabilir ve bu rolüne inanır da.

His realitesini yaşayan varıklar da şuur istikrarsızdır. Ani aydınlanma ve kararlar meydana gelir. Bu yüzden yüksek ve ulvi tesirlerden çok, geri ve süfli tesirler altında kalmak olasılığı fazladır. Yüksek tesirler dengeli ve sakin şuurlarda etkili olurlar. Oysa his realitesindeki varlık, dalgalanmalar içindedir.

His realitesindeki insanın iradesi, nefsanîyetinin hizmetçisidir.

Seçebilme melekesi olan irade, akıl ve vicdandan çok egoyu tatmine çalışır. Oysa nefsanîyet kısa vadede yalancı ve uçucu vadelerle insanı oyaladığı halde, vicdanî tutum varlığa kalıcı ve yararlı bilgiler verir. Bu insanın görüş ufkunu nefsanîyetinin gölgesiyle öylesine kararmıştır ki, akli uzun vadeli ruhsal kazançlar edinmesine engel olur.

Ruh halleri aniden ve şiddetli olarak değişir. Neşe kedere, cesaret korkaklığa, karar kararsızlığa çabucak dönüşebilir veya kişi bunlar arasında sürekli olarak bocalar. Çünkü kendisine dayanak yaptığı hisleri oynaktır ve ona güvenilir bilgi vermekten uzaktır. Kendilerine daha yüksek bilgileri rehber edinmediklerinden sürekli hayal kırıklığına uğurlarlar.

His realitesindeki insanlar dîngeli ve sebatkâr değillerdir. Maymun iştahlı ve hercadirler. Bir türlü tatmin duymazlar. Çünkü hislerin verdiği tatmin sınırlıdır. Bir konudaki hissi doyuma ulaştınca bir başkasını arar. Ondan da çabucak bıkar, bir başkasını arar. Bir işi sebatla sonuna kadar götürmesi onun için çok zordur. Çabucak alınırlar. Nefsanîyetleri her an tetikte olduğundan her sözün, her davranışın altında kendi maddî ve manevî bütünlüklerine,

menfaatlerine zarar verebilecek bir manâ ararlar. Kendilerine söylenen bir sözü, yapı'an bir davranışı soğukkanlılıkla düşünüp gerekirse kendini düzeltebilecekleri bir uyarı, bir yardım olarak değerlendirecekleri yerde, gereksiz ve marazî bir biçimde karşı tarafa cephe alırlar. Bu onların zavıflığını gösterir. Eğer elde ettiği bilgilere güvenselerdi, böyle sarsılmaz, alınganlık göstermezlerdi. Halbuki, uyarı ya da bilâi, hangi kaynak ve seviyeden gelirse gelsin, onu objektif olarak inceleyip en uyaun tavrı almamız aerekmaz mi? Aksi takdirde hangi bilgi seviyesinde olursak olalım baânaz bir yapımız var demektir. Ya bilâimize güvenmiyoruz, ya da en büyük benim bilâim, başka bilâi olamaz deyip manâsız bir kibire kapılıyoruz demektir.

His realitesindeki insanların en bellirain diğçer yönleri arurulu olmaları, izzetli nefis düâkünüklçeri, ödölme ihtiyaçları ve sürekli ilgi beklemeleridir. Bövlesî nitelikler onlarda çevrelerini rahatsızlık edecek kadar güçlüdür.

Görölmektedir ki, his realitesi; insanın nefsanîyetinden emir aldığı ve onun ışığı altında esyayı değerlendirdiği, olayları müşahade ettiği bir tekâmül durumudur. His realitesinin uygulama sahası çok geniştir. Denebilir ki, vicdan tatbikatı yapan çok az sayıdaki insan dışında hemen hemen bütün insanlık his realitesinin tesiri altındadır. Hiç şüphesiz ki, his realitesinin de kendi içinde bir derecelenmesi vardır ve bu realiteyi yaşayan bir insan, en uç halleyle sözünü ettiğimiz nitelikleri taşıyor değildir. Örneğin, bir kısmı bü-

tün dikkatini kendi ihtiyaçlarını tatmine yöneltmiştir. Onun için başkaları yok gibidir. Bir başka bölüm, diğçer insanların da bu tatmine iştirakini ister. Bu halleri esnasında yüksek bir vicdan tatbikatı değil, ancak fiillerine bir çeşit ortak arama ve delil göstermedir. Bir başka gurup ise, hayat olaylarını hissinin o anda aâkalandığı yönleri ile almak ve sathta bir değerlendirmeye tâbi tutmak ister.

Dünyamızın bu günkü haline baktığımız zaman genel bir his realitesinin dolu dizain vasandığını görürüz. Gün geçmiyor ki, gazetede anlamsız, akıl ve vicdan dışı savaş, ölüm ve entrika haberleri okuyalım. Bütün yayın ve haberleşme araçları his realitesini alabildiğine destekliyor. Yapılan rek'âmlar, filmler ve gösteriler, insanları «maddi hazları alabildiğine tadın, kafanızı bu kısacık hayatta başka şeylere takmayın» felsefesi ile şartlıyor ve bunda da büyük başarı kazanıyorlar. İnsanlarımız bu his realitesini yaşama ihtiyacında ise, reklâmçılar ne yapsın? Gayet tabii, olup biten her şey tekâmül ihtiyaçlarımızdan dolayı olmaktadır. Oysa insanlığın hemen hemen tümü içinde buldukları maddi açlıklarını, nefsanî tutumlarını bu gözle göremiyorlar. Şuurlar yavaş yavaş aydınlanmaya başladığında —ki, bu sürece girmiş bulunuyoruz—, kendilerini bilecekler ve kendi halleri kendilerine utanç ve ıstırap verecektir. Muhakkak ki insanlık vicdan ve aklı hükümrân olduğu bir realiteyi de yaşayacaktır. Bir şeyi karşılık beklemeden yapmasını, gerektiği için yapmasını öğre-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

necektir. Bu safhaya geçişin birdenbire olacağı beklenmemelidir. Realite geçişleri, teşevvüşü ve ıstırabla olacaktır. Eski realiteye bağlılık ne kadar sıkı ise, ondan sıyrılabilmek zor, uzun ve zahmetli olacaktır.

Öyleyse şimdiden baş'ayarak neden dayanıklılık, sebat ve iyi niyetle kendimizi tanıma gibi büyük bir uğraşa girmeyelim?

Unutmamamız gereken önemli bir nokta, her realitenin hakkını vererek yaşanması gerektiği gerçeğidir. Eğer o realite bağları tamamen kopmadan, bir üstüne geçmeye çalışılırsa, eski bağlar insanı bırakmaz. His gerçekliğini, yani nefsimizle beraber yürüyen bu gerçekliği iyi yaşamamış, iyi doyurmamış, eksik bırakmış isek bu durum sonradan başımıza dert olacaktır. Yani, biz vicdanımızla, vazife duygumuzla, bilgimizle tatbikata geçerken, eğer his realitemizi iyi şekilde tatmin etmiş değilsek, daima bizi şaşırtıcı, yanıltıcı, çelmeleyici, saptırıcı etkilerini gösterir. Çünkü his realitesinde ihtiyaçların tatmini meselesi vardır, ihtiyaçların şuurlandırılması meselesi vardır. İhtiyaçlarımızı şuurlandıramamışsak, zaten tatmin edememiştir demektir. İhtiyaçların tatmini onların ne, nice, nasıl olduğunu anlamak demektir. Çok tatbikat yapmak gerekir. His realitesi tamamlandığı zaman, dünyanın malına mülküne, ünvanına, ihtirasına kendinde bir doygunluk, bir feragat, bir vazgeçme bilgisinin belirlediği görülür. Bu asla; zorla, içten gelmeden, bilgisini almadan olacak bir iş değildir. Tatbikat yapa yapa doğal bir akış halinde ortaya çıkacaktır.

Spiritüel bilgisi olmayan bir in-

san, zamanımızın aydın insanı, dünyanın ulaştığı teknolojik seviyeye, muazzam ilerlemeye ve geliştirilen uygarlığa bakarak diyebilir ki, insan tekâmül ediyor ki, böylesi bir uygarlığı yaratabilmiştir. Oysa, ruhsal bilgilerin ışığında diyoruz ki, insan tekâmülü, bizim yeryüzünde meydana getirdiğimiz uygarlığa bağlı olarak tekâmül etmek değildir. Ruhun tekâmülü bu olamaz. Meydana getirilen bu uygarlık, bizim tekâmülümüzün bir sonucu değildir. Ama ihtiyaçlarımızın bir sonucudur. Ancak ihtiyaçların bitiminden sonra bir tekâmül kademesi gerçekleşecektir. İnsanlık asırlardır his realitesi ile haşır neşirdir. Kimsenin, insanların giderek daha huzurlu, daha iyi niyetli, daha vicdanlı olduğunu söyleyemez. Ama, bunun tersi rahatça söylenebilir. Uygarlık maddî rahatlığı sağ'amiştir, ama insanı robotlaştırarak his realitesine bağımlılığı güçlendirmiştir ve bu durum hızla, ciğ gibi büyüyerek ilerlemektedir. Bu gidişe kim dur diyebilir? Hiç bir insanî dış güç bu gidişi durduramaz. Çünkü, yeterli bilgisi yoktur. Ortada bilgi eksikliği vardır. Öyleyse bizim; sembollerden arınmış, açık ve herkese hitabedebilecek BİLGİYE ihtiyacımız vardır. Öyle bir bilgi ki, insanları teker teker kavrayacak, kendilerini bilmelelerini sağlayacaktır. Esasen, bu bilginin esintisi yeryüzünde yok değildir, vardır ve ortadadır. Gören göz, işiten kulak, liyakat sahibi varlıklar bu esintiyi sezmekte ve nasibini almaktadırlar.

Tekrar belirtelim ki, his realitesinin ve bu realiteyi yaşamamanın aslında ayıplanacak, horlanacak, kötülenecek, aşağılanacak bir yanı yok-

tur. Bu realitede, belli bir gelişimi sağlamak için gereklidir. Ama böyle bir realitenin sınırlarını çizerek onun üstesinden gelmenin bizden beklenmediğini de unutmamalıyız. Çünkü bütün bu gördüğümüz sevgi, nefret, yalan, doğru, neşe, keder bizim için çok bereketli bir olaylar alemi meydana getirir ve bunların içinde çok çeşitli tecrübelere girerek imtihan ediliriz. Çalkantılar içinde kala kala ayakta kalmayı, doğru kalmayı, sağlam kalmayı öğreniriz. Zaten tatbikat yapmadan, kıyas yapmadan öğrenmemiz mümkün değildir. Bizim yaradılışımız budur. Ama csil ihtiyaç ruhun gör-güsünü, bilgisini, tecrübesini artıran bilgidir. Biz aslında his realitesi içinde bulunurken de bilgi arayışı içerisindeyiz, ama o bilgileri nefis kanalıyla toparlamaya çalıştığımızdan, bilgiler bir türlü toparlanmıyor, toparlansa da kullanılmıyor. Hissî insan, çeşitli ortamlarda idrak kapısına kadar gelen bilgileri bir türlü içeriye alamayan, beceriksiz, tecrübesiz bir insandır. Çünkü, kapısının ardında onun nefsanîyetini okşayan masal âlemi, tahayyülün oyunları vardır. Bilgi ile nefsanîyet yanyana olamazlar.

Gerek kendimizde, gerekse bütün insanlıkta görünen tatminsizlik, kavga, savaş, istikrarsızlık ve zıt faaliyetler his realitesinin elinde oyuncak oluşumuzun bir kanıtıdır. Her an değişen, dalgalanan sosyal ilişkilerimiz, doğru ile yalânın, sevgi ile nefretin aynı sırada yol alması ıstırabımızı arttıracaktır. Esasen bu ıstırabın kökeni ihtiyaçların tatmini ve onlardan vazgeçmekten doğan bir duygudur. Bir realiteden diğerine at-

layış, daima ve daima bir ıstırapla beraber bulunmaktadır. İstırap bizim içinde bulunduğumuz ruhî tekâmülün bir icabı ve kaderidir. İnsan sahipsiz değildir. İnsan, tekâmülünü görüp gözetici bir sistemin nezaretinde sürdürmektedir. Onların amacı; bizim çocukluktan kurtulup, şuurlu varlıklar haline gelebilmemizdir.

Esasen ıstırabımız bize dışarıdan gelmez. Bizim dışımızda olup biten her şey son derece masumca olup bitmektedir. Herşey olması gerektiği gibidir. Bu akışa uyamayan biziz. Bu akışa direnc gösterip ıstırap çeken biziz. O halde ıstırap doğrudan doğruya insanın kendisinden kaynaklanmaktadır. İstırap insanın bilgisizliği sebebiyle çekilir. Tabiatta hiç bir şey insana ıstırap vermek için değildir. Taibata uymak demek, olayların akışına amâde olmak, hatta ona destek olmaktır. Esasen bilgi ve şuur cıklığı ile hareket edebilssek yine tekâmül ederiz ve ıstırap da ortadan kalkar.

Bilgi, objektif ve duru bir yaklaşımla elde edilir. Oysa, his realitesinde bulunan bir insanın neşe, sevinç, korku, keder, nefret gibi kontrolsüz hissî tutumları onları objektiften uzaklaştırır. Biliyoruz ki, hissî etkenler insana en çok tesir eden etkenlerdir. İrcenin ve zihnin idaresinde heyecanları düzene sokamazsak, o hakim duruma geçer ve ferdî bildiği gibi idare eder. Hissî olmaktan bizli kurtaracak olan akıl prensipleri, gözlem ve vicdan sesidir.

(Devam edecek)

dan kısa süre sonra amcası, «Centro degli Studi di Parapsicologia» (C.S.P. — Parapsikoloji Araştırma Merkezi)ne telefon etti ve böylece, bir sebze tüccarının üç oğ'undan en küçükleri olan Sandro, Mayıs 1975'den itibaren kontrollü deneylere başladı.

Bükme fenomenleri direkt olarak Uri Geller'in bir televizyon programı sırasında başlamış olan tek ve ilk olarak incelemeye tâbi tutulmuş Mini-Geller, Paride Giatti idi. Paride tek yumurta ikizi idi ve ikiz kardeşinin psikokinetik kabiliyeti yoktu. Bondena'da (Ferrara vilayeti) bir çiftçi ailesinin beş çocuğundan biriydi ve 10 yaşındaydı. Kendisi Prof. Bersani tarafından bir yılı aşkın bir süre zarfında incelemeye ve müşahedeye tâbi tutulmuştu.

1977 yılında bir illuzyonistin hile ile Geller fenomenini taklit ettiği bir televizyon programı esnasında bazı ev eşyalarını bükme, fakat kısa süre sonra bu yeteneğini kaybeden sekiz yaşındaki Giovanni d'Emilio'da dahil olmak üzere bütün Geller'inler, C.S.P. Parapsikoloji Araştırma Merkezi tarafından Bologna'da incelemeye tâbi tutuldular; hem Prof. Bersani hem de Prof. Martelli, başkanı Dr. Cassoli olan bu araştırma merkezinde görevlidirler.

İtalya'nın bu güne kadar en etkili parapsikoloji merkezi durumunda olan bu kuruluş, 30 yıldır mevcudiyetini sürdürmektedir. Bersani'nin buradaki çalışmalarının on yıllık bir geçmişi vardır, Martelli ise daha kısa bir süredir bu kuruluşta görev almaktadır. Merkezin deney bölümünde on kişilik bir çalışma grubu mevcuttur. Bu grup içinde fizik, eczacılık,

biyoloji, psikoloji ve sosyoloji doktorları vardır. Bu kişiler boş zamanlarını parapsikolojik araştırmalara tahsis etmişlerdir ve yıllardır düzenli olarak haftada bir gün araştırma sonuçlarını ve bilgilerini karşılıklı olarak birbirlerine aktarmak ve aynı zamanda ortak bazı plânlar yapmak için toplanırlar. Bu bölümde görevli bir kişi de, profesyonel bir hokkabazdır; bu kişinin görevi, psikokinetik deneylerin tenkidi yapılırken, ilgili neticenin hile yoluyla da elde edilip edilemeyeceğinin tespittir.

Bersani ve Martelli, sahip oldukları bilimsel düşünme özelliklerinde kaynaklanan çalışma tarzlarına dayanarak, üzerlerinde araştırma yapılan psikokinetiklerde görülen fenomenleri, zaman içerisinde farklı sınıflara ayırırlar. Deneyler sırasında ortaya çıkan farklı fenomenlerin toplam sayısı yaklaşık 220 idi. Bunların içinde, deney için öngörülmemiş olan ve bilim adamları tarafından ispat gücünün açıklığı ve derecesine göre az güvenilir, tartışılabilir veya güvenilir deneysel ispatlar olarak derecelendirilenleri mevcuttu. Bunların yanında ayrıca deney için öngörülmemiş olan fenomenler de meydana geldi ve bunlar da aynı şekilde yukarıda belirtilen kategorilere ayrılmıştı.

İtalyan Mini-Geller'in gerçekleştirdiği psikokinetik hadiseler sekiz grupta toplanıyordu:

1 — Süjenin alete dokunmasıyla oluşan psikokinetik efektler, (bükülme ve kırılma)

2 — Metal objeler üzerinde direkt temas olmaksızın psikokinetik etki

3 — Metal olmayan objeler üzer-

rinde direkt veya indirekt temas sonucu oluşturulan psikokinetik etkiler

4 — Elektrik ampulleri ve neon tüpleri üzerinde oluşturulan psikokinetik etkiler («aydınlatma, delme, kırma»)

5 — Telekinetik etkiler (objelerin uzak mesafeden hareket ettirilmeleri)

6 — Deney objesinin ısıtılmasıyla oluşturulan psikokinetik etkiler

7 — Aporlar veya demateryalizasyonlar

8 — Önceki kategorilere uymayan farklı etkiler.

Martelli ve Bersani, psikokinetiklerin gerçekleştirdiği yaklaşık 220 deneysel ispat ve öngörülmemiş fenomenlerden birkaç dizesini önemli olarak değerlendiriyorlar, bunlardan yaklaşık 30 tanesini ise «güvenilir deneysel ispatlar» sınıfına sokuyorlar. Bu arada vurgulamak istedikleri bir nokta ise, deneylerinde amaçladıkları «mutlak ispat» — Mini-Geller tarafından temas edilmeyen objede meydana gelen psikokinetik hadisenin doğrudan doğruya gözle takibi — tam anlamıyla sağlanamadığı idi. Burada söylenmesi gereken bir husus ise, böyle bir ispat iddiasının, tecrübelerine göre, çocukların ikinci planda kalan psikolojik şartları ve deneysel durum ile bağdaşmadığı idi. Böyle bir ispat için, örneğin mühürlenmiş bir pleksiglas kap içindeki metal çubuğun, deneyde bulunanlar ve birkaç videokamera tarafından izlenirken, bir Mini-Geller tarafından temas edilmeksizin iyice görülebilir bir şekilde bükülmesi gerekiyordu. Buna rağmen, birçok defalar her iki parapsikologun ve bilim adamlarının, küçük ve inatçı süjelerinin «protokol muhalifi»

Bu çatalar, —«kaşık bükmenin» klasik tarzıyla— psikokinetik olarak öylesine belirgin bir şekilde deforme edilmişti ki, herhangi bir alet yardımıyla bile çatalara bu formu verebilmek kolay değildi.

tutumlarına karşı verdikleri savaşta başarıdıkları çok sayıda ve güvenilir psikokinetik etkilerde en kabiliyetli üç Mini-Gel'er'in, Paride Giatti, Sandro Gasperini ve Orlando Bragante'nin psikokinetik güçleri görülmekteydi.

TAHTA VE PLASTİK KAŞIKLAR DA BÜKÜLÜYORLAR

Prof. Bersani'nin Paride Giatti' (Lütfen Sayfayı Çeviriniz.)

de kişisel olarak gözlemlediği ilk fenomenler, parmakları arasında tuttuğu bir kaşık ve bir anahtarın bükülmeleri idi. Bersani anahtarın bükülme hareketini iki santimetre yakınlıkta izliyordu; fakat o, bu kişisel göziimini, bükülme noktasının parmaklarına örtülmüş olması nedeniyle, bilimsel anlamda bir ispat olarak görmüyor.

Başka bir sefer ise Paride, Bologna Üniversitesi Fizik Enstitüsü'nde Bersani'nin çalışma arkadaşlarının gözleri önünde bir kaşığı baktı. Paride'de dikkati çeken bir nokta, kenasının tanta ve plâstik kaşıkları, her seferinde iki parmağı arasında tutarken diğer elinin bir parmağıyla okşaması suretiyle bükmesi idi. Prof. Bersani bu güçleri şöyle tersir ediyor: «Esas itibarıyla benim Mini-Geller'lerde tespit ettiğim nokta şu ki, eğer yetenekleri gerçek ise, yalnızca metal büküyorlar.» Her iki araştırmacının en sevdikleri deneysel aletler, mümkün olan her cins —genellikle alüminyum— pleksiglas kaplar veya başka plâstik formlardır; bükülecek obje bu tür bir kabin içine konuyor ve kap mühürleniyordu. Artık, süjenin objeye direkt bir teması olmaksızın bir deney yürütülebilir. Buna karşın Paride'de bu metotta zorluklarla karşılaştılar.

Fakat bir keresinde, 10 yaşındaki çocuğun psikolojik şartlarını gözönüne alarak anlayışlı olmayı denediler. Herhangi bir kaşık veya metal çubuk yerine, çocuk psikolojisine daha uygun olacağını düşünerek, Bersani içi metal olan küçük bir bebek yaptı. Bebeğin renkli macundan beyaz bir başı, kırmızı gövdesi ve mavi pantolonu vardı. Bebek, bir pleksiglas kutunun içinde, gövdesi

pleksiglas kutunun içinde, gövdesi dikey bir şekilde, kolları sarkık vaziyette oturuyordu. Kutunun kapağı önce bir bantla, sonra çabuk sertleşen akril reçinesi ile ve ilâve olarak iki adet mühür ile çepeçevre kapatılmıştı. Bersani, ilâve emniyet tedbiri olarak kutunun içine, içinde —kabin herhangi bir sarsıntıya uğraması halinde derhal birbirine karışması gereken— bir miktar açık ve bir miktar koyu renkli tozun üstüste doldurulmuş halde bulunduğu küçük bir silindirik kap yerleştirdi. Bu tertibatın avantajı, Paride'nin deneyinde yapıldığı gibi, kutunun bütünüyle bükülecek cisim ile birlikte, çocuğun direkt olarak gözlenmesine gerek kalmadan evine götürmesi için verilebilmesi idi.

Deneyin amacı, psikokinetik aksiyonun, örneğin bebeğin yalnızca bir kolu hedeflenerek, burasına etki edip edemeyeceğinin tespiti idi. İki hafta sonra Paride kutuyu geri getirdi. Mühürler bozulmamıştı ve toz birbirine karışmamış vaziyetteydi. Fakat bebeğin kolları, gövdesine yatay bir biçimde, 90 derecelik bir açıyla yukarıya kalkmıştı; başı ise, 10 yaşındaki Mini-Geller'in psikokinetik etkisi ile arkasına doğru kıvrılmıştı. Paride kendi ifadesine göre bebeğe Hitler-Selâmı verilmeyi denemişti. Babası, ilk önce bir kolun, sonra diğer kolun ve başın kıvrılmış olduğunu tasdikledi. Bu şekilde, objenin belli bir kısmına iradî olarak yönlendirilen psikokinetik etki elde edilmiş oluyordu.

«UYUYAN» GÜÇLERİN GÖRÜLEBİLİR TESİRİ

Sandro Gasperini, ilk bükme denemelerinden birini, bilimsel kontrol şartları altında, âdeta uykuda ya-

şadı: Prof. Bersani, yukarıda bahsi geçen tipte bir kabı —bu kez içinde bir metal çubuk vardı— Sandro'nun evine götürmüştü. Annesi pleksiglas kutuyu uyumadan önce yatak odasına koyduğu sırada Sandro yatakta idi. On dakika sonra Sandro uyumuştur; fakat annesi ve parapsikolog, onun uyuması ile birlikte kutunun içindeki çubuğun da bükülmüş olduğunu tespit ettiler. Yine mühürlerde ve kontrol tozlarında herhangi bir bozulma olmamıştı.

Bersani: «Bükülme olayı, çocuğun uykuya dalma anında veya uyumaya başladıktan sonra, hatta hipnagogik durum denilen özel psikşik istisnai durum içinde meydana gelmiş olabilir.»

Aslında bu deney bir bilim adamı anlayışına göre başarılı olmuş sayılmazdı: Sandro objeye herhangi bir etki göndermeyi denememişti. Ertesi sabah «uyuyan güçler»nin sonucu karşısında şaşırılmış vaziyette uyandı. Her iki bilim adamının deneylerinde birçok kez olduğu gibi, burada da, bilinçli olarak yönlendirilmiş psikokinetik aksiyon ve hayalet benzeri hadiselerin sınırı birbirine karışıyordu. Halk dilinde hortlak veya hayalet diye adlandırılan şeyin, parapsikolojisi biliminde spontan tekrür eden psikokinezi (RSPK — Recurrent Spontaneous Psychokinesis) şeklinde tanımlanması boşuna değildir. Buradaki gibi insana bağlı, hayalete yakın veya ona benzer tezahürlere, İtalya'daki Mini-Geller'lerin hemen hemen hepsinde rastlanıyordu. Örneğin, daha önce adı geçen Lucia Allegretti'nin evinde, hasara uğramamış vaziyette masanın üzerinde bırakılmış olan bir sofrta takımı parçası, mevcut bütün şahitler —çocuk da dahil olmak üzere

re— odayı terkettikten sonra kendiliğinden! bükülmüştü. Bersani ve Martelli birkaç saniye sonra tekrar odaya döndüklerinde —bu arada odaya herhangi birisinin girmiş olması ihtimali yoktu— bırakmış oldukları parça aynı yerinde ve bükülmüş olarak duruyordu. Hile olması imkânsızdı. Buna rağmen gerçek bir deney olarak kabul etmediler. Her iki parapsikologun vurguladıklarına göre, fenomenler, müşahedeyi engelleyen muhtemel bir psikolojik şarta bağlı temayüle sahipler.

İleride kendisinden daha geniş bir şekilde söz edilecek olan Orlando Bragante, en spektaküler hayalet aksiyonlarını meydana getiren kişiydi. Martelli O'nu 13 Mayıs 1975'de ilk kez ziyaret ettiğinde, Orlando O'na yeteneğini, değişik tipte sofrta takımı parçalarını ve küçük bir metal yüzüğü bükerek ispat etti; buraya kadar psikokinetik aksiyon iradî olarak kontrol edilmişti. Fakat bu arada mutfakta olanlar hayalet karakteri taşıyordu: Rafların içindeki kaşık ve çatalar külliyetli miktarlarda bükülmüşlerdi, yemek odasındaki bir metal vazo, genç psikokinetin bilinmeyen etkisi altında aslı formunu yitirmişti. Bütün bu «büyü»ye inanmak istemeyen büyükanne ve büyükbabası için özel bir akşam sahneye koydu: Heykeller kuvvetli gürültülerle çatlıyor, tavalar ve tencereler birbirine karışmış bir halde ortalıkta dönüp duruyor, elektrik ampulleri patlıyor, ışık bir yanıp bir sönüyor ve demirden bir askıya asılı vaziyette olan avize —askısı kırılıp düşüne kadar —yerçekimi kanununu hiçe sayarak iki tarafından tavana değene dek sallanıyordu. Orlando'nun büyükannesi ve büyükbabası artık şüphe etmiyorlardı! (Devam Edecek)

spirit AKTÜALİTE

Lisan Engeli

● Evelyn Mckeever

16 Ağustos, 1983 sabah 08.30'da, Güney Dakota sınırında, öğleden sonra geç vakitlerde Omaha'ya varması gereken bir otobüse bindim. Otobüsün diğer yolcularıyla bir sohbeete girmek istemedim. Böylece bir gece seyahatinden sonra, uyuyuncaya kadar Amerikan kızılderililer tarafından sarılmaktan memnundum. Birkaç saat yanımda yol arkadaşım yoktu. Genç bir kız otobüse bindi ve yanıma oturdu. Otobüste Lincoln'e gitmesi gerekiyordu. Lincoln yolcularının, otobüslerini değiştirmeleri gereken kasabaya yaklaştığımızda, yol arkadaşım benimle konuşmak istedi. Memnun olarak onunla konuşmaya gayret ettim. Fakat, o İngilizce konuşmam, Fransızım dedi. Sustum ve daha önce Fransızca bildiğim için dimağımı zor-

ladım. Transfer bittiği zaman, kızın bu yer değişikliklerinden habersiz olduğunu gözledim. Telepatik olarak bir yanlışlık olduğunu anladım. Ansızın kelimeler geldi. Fransızca olarak ona, Omaha'ya mı yoksa Lincoln'a mı gidiyorsunuz? diye sordum. Lincoln cevabını verdiğinde ona diğer otobüse binmesi gerektiğini açıkladım. Çok şaşırdı. Ona biletini sürücüye göstermesini söyledim. Sürücü ona Lincoln otobüsüne binmesi gerektiğini söyledi. Yalnız iken, söyledim Fransızca kelimeleri hatırlamaya çalıştım. Zihnim bomboştur.

Yalnızca İngilizce tercümesini hatırlayabirim. (FATE'den)

Sarkaçla Aranan Motorsiklet

● O. Fonck Sieveking
6 Temmuz, 1975 Pazar akşamı Andreas Wagner adlı genç bir adam yardımımı iste-

meye geldi. Motorsikleti çalınmıştı. Sarkacım onun motorsikletinin ertesi sabah 9 ile 10 arasında geri alınacağını söylemişti. Çalınmış motorsikletin nerede olduğunu öğrenmek için oturduğum yer olan, Santiago (ŞİLİ) şehrine ait büyük haritamı araştırdım. Sarkacım sorularına küçük dairesel hareketlerle cevap verdi. Sağa doğru hareket evet, sola doğru hareket ise hayır demektir. Böylece sorulara cevap bulmak çok kolaydır. Haritamı kullanarak ertesi gün saat 9 ile 10 arasında Andreas'ın motorsikletinin bulunduğu yeri belirtmek için sarkacıma sordum. Sarkaç harita üzerinde köşegen (Diagonal) bir hat içerisinde salınmaya başladı. Bir kurşun kalem ile bu hattı işaretledim. Sonra diğer bir açıdan araştırdım. Aynı zamanda yeni hattı da harita üzerinde işaretleyerek, böylece biraz çalışmadan sonra üçgen bir şekil oluştu. Elidoro Yanez Caddesi, Providencia Caddesi ve Miguel Cillaro olmak üzere bu üçgenin merkezinde Andreas aracını bula-

çaktı. Andreas'a erke-
den kalkmasını ve sa-
at 9 ile 10 arasında
tam bu yerde aracını
aramasını söyledim. Er-
tesi gün 7 Haziran'da
Andreas bana telefon
ettiğinde, halka açık
yerimde çalışıyordum.
Mr. Fonck, ben Andre-
as, size motorsikletimi
dün sarkacınızın işaret
lediği tam o yerde bul-
duğumu söylemek isti-
yorum. Bu olayı açık-
layabilir misiniz? Bu
olay bana inanılmaz ve
imkânsız gibi gözükü-
yor.

Fakat, bu gerçek bir
tecrübedir.

Gerçekten bu genç
adama yardım etmek-
ten memnunum. (FA-
TE'den)

Bettina Chapman

Beş dakika

25 Aralık 1984'ü kar-
deşimin ailesi yanında
Champaign III'de ge-

çirdikten sonra ertesi
sabah Creston Iowa'ya
dönecektim. O gece
Miss'sipi üzerindeki
Burlington Köprüsü'yle
ilgili bir rüya gör-
müştüm. Rüyamda a-
rabamla köprüden su-
ya uçuyordum. Köpe-
ğimle birlikte araba-
nın içinden çıkama-
dık. Soğuk terler için-
de uyandım.

O sabah banyoda
duş almakta olan kar-
deşimin çıkmasını bek-
lerken 5 dakika kadar
geciktim. Fakat nenden-
se bu bekleme sırasında
bir tehlikeyle karşı-
laşacakmışım gibi bir
his vardı içimde. Bu
his içimde gittikçe şid-
detlenecek. Illinois bo-
yunca millerce devam
etti durdu. Hemen he-
men her istasyonda a-
rabayı kontrol ettiriyor-
dum. Bununla birlikte
içimde büyümekte o-
lan korkumu hiçbir
şey giderememişti.

Köprüye tam üç da-
kika kalmıştı ki, araba
birden sağa kaçtı ve ar-
kadan tok bir ses işit-
tim. Derhal kendimi to-
parlayıp, aşağıya indi-
ğimde arabanın üzerin-
deki bagajın ucmuş ol-
duğunu gördüm. Kayış-
lar kopmuştu. Geriye

doğru biraz yürüdük-
ten sonra eşyalarımı
yoldan topladım.

Eğer bu olay 3-5 da-
kika sonra olmuş ol-
saydı, köprü üzerinde
olacaktım ve rüyamda
gördüğüm olayın aynı-
sını bizzat yaşamış ol-
lacaktım. Çünkü köp-
rü oldukça dar bir köp-
rüydü.

Köprüden sonraki ilk
evde durdum. Beni ka-
rı-koca iki yaşlı insan
karşıladılar. Orada bi-
raz kendime geldikten
sonra başımdan geçen-
leri anlattım. Bereket
versin ki evin yaşlı be-
yinin gerekli aletleri
varmış elinden tamirat
işleri de gel'iyormuş da
benim bayajın onardı.
İki saat sonra ben yi-
ne yola koyulmuşum.
Artık bagajın kayışla-
rı oldukça sağlamdı.
Daha iyi o moral bo-
zucu duyudan hiç e-
ser kalmamıştı.

Evet kardeşimi yola
çıkmadan önce beni
geciktirdiği için çok i-
çerlemiştim ama, eğer
onu beklemek zorunda
kalmayıydım, yani yo-
la 5 dakika önce çık-
mış olsaydım şimdi bel-
ki de bu satırları yazı-
yor olmayacaktım. (FA
TE'den)

Kehanet, Determinizm ve Cüz'î irade

Regis DERYES'den

Çeviren : Yavuz KESKİN

(Geçen Sayıdan Devam)

Daha da başkaları için ise reel sorun, üçlü «determinizm-cüz'î irade» düalizmine göre hafifçe yer değiştirmiş durumdadır. Bu kimseler, —vizyon. olaydan ne kadar uzakta teşekkül etmişse o kadar şematik görünümlü olur— şeklinde ifade edilen yasayı gerekçe olarak öne sürdükten sonra insanların ve olayların cüzî iradesine bağlı olan birşeyi hiç kimse- nin ortadan kaldıramıyacağını iddia etmektedirler. Vizyon ile onun tahakkuku arasındaki x bilinmeyenî, meydana gelecek olan ara olayların habercisidir; ayrıca, bu olaylar bu x bilinmeyenî tarafından yollarından sap- tırılmabilmektedirler. Tıpkı yeni verilerle beslenmek zorunda bulunan ve bu nedenle de zaman aşımına uğrayıp geçerliği kalmamış bilgileri silinip atılan bir bilgisayar gibi.

Yuhanna'nın «Apokalips»'i üstü kapalı, özünden sapsmış ve iyi anlaşıl- maması bir metindir. Bu metnin adından kaynaklanmış olan «apokalip- tik» terimi de «topyekûn son felâket»i ifade eden bir sıfat olarak anlaşıl- gelmiştir. Oysa «apokalupsis» sözcüğü Grekçede «vahiy, ilham, ifşaat» anlamlarına gelmektedir. Yuhanna'nın «Apokalips»i şüphesiz «en üstün derecede ifşaat»tır; öyle olmasaydı yirmi ikinci bölümü, bu bölümü deği- şirmeye kalkışacaklara yöneltilmiş olan o ciddi uyarıları içermezdi.

«Apokalips» iki bin yıl süreyle insanların içine sistemli bir şekilde işle- mişse, bu, içerdiği negatif anlam nedeniyle, çaresi bulunmaz bir felâ- ketin ve bir yok oluşun habercisi olarak kabul edilmiş olmasındandır.

Sonuç olarak, teoloji alanında bile «Apokalips» sözcüğü toptan ve körü körüne cezalandırılma ifadesinin anlamdaşı olmuştur; tabii ki bu da, İsa'nın öğretisine pek az uymaktadır.

Zihinlerin gerçek anlamda hazırlanması ve şartlandırılması olayı Tevrat'ta anılan peygamberler zamanında ve özellikle gerçek Musevî «Apokalips»i sayılan «Danyal Peygamberin Kitabı»yla birlikte başlamıştı. Bu şartlandırma olayı ayrıca «Anté-Christ»in zuhur ediş tarihini —1987-- hesaplama imkânını sunan şu görülmedik acayıplığı de içermektedir.

Aynı şekilde İncil de, İsa'nın, korkunç günlerden ve İnsanöğlü'nun ge- lişinden (Parousie) söz ettiği sayısız pasajlar içermektedir. Özellikle Matta İncilli'nde (XXIV) şu satırlar yer almaktadır: «Çünkü o zaman bü-

yük sıkıntı olacaktır ki, dünyanın başlangıcından şimdiye kadar olmuştur ve hiç olmayacaktır (21). O günler kısaltılmamış olsaydı, hiçbir adam kurtulamazdı; fakat seçilmiş olanlar uğrunda o günler kısaltılacaktır (22)» ve «O zaman İnsanoğlu'nun alâmeti gökte görünecek; o zaman yeryüzünün bütün sıbtları dövünecekler ve İnsanoğlu'nun göğün bulutları üzerinde kudretle ve büyük izzetle geldiğini görecekler (30)».

Luka İncili'nde de (XXI) yukarıdakilere benzer pasajlar bulunmaktadır: «Güneşte, Ayda ve yıldızlarda alâmetler, denizin ve dalgaların uğultusu: an do'ayı şaşkınlıkta olan milletlere yeryüzünde sıkıntı olacaktır (25) insanlar korkudan ve dünyaya gelmekte olan şeyler için beklemekten bayılacaklar; çünkü göklerin kudretleri sarsılacaktır (26). Ve o zaman İnsanoğlu'nun bulutta kudret ve büyük izzetle geldiğini göreceklerdir (27)».

Aynı konuya değinen pasajlara Markos İncili'nde (XIII) ve Pavlus'un Mekupları'nda da rastlanmaktadır. Tüm insanlığı bekleyen korkunç günlerden söz eden ve halkın zihnine derin izler bırakmış olan bu kutsal kehanet metinlerine bir de, Bin Yılına doğru tüm Ortaçağı, bin yıllığına zincire vurulmuş olan Şeytan'ın serbest bırakıldığını görme korkusuyla sarsmış olan «bin yıl doktrini»nin (millénarisme) korkusu eklenmiştir.

Ve tabii daha sonra da, zodyak dönemindeki her değişimle birlikte gelişen olayları, yani ıstıraplı bir geçişin vibrasyonları olarak —ki bu vibrasyonlar ses duvarını aşmış bir uçağın vibrasyonlarına benzetilebilir— duylara çarpan olayları hemen hemen toplu bir anlamda önceden kestirme çabaları başgöstermiştir.

Alex Roudène bize peygamberane kehanetlerin «kaygıya yol açan (anxiogène) özellikleri»nden söz etmektedir. Şu halde konuyu daha da genişletebilir ve de böylece bireysel ve kolektif psişizm'i sürekli olarak bozan ve karıştıran fenomenleri —mantığa yatkın olsalar da, olmasalar da— öne sürebiliriz artık.

Gerçi sabiteler (durağan yıldızlar) kolektif psişizmi az veya çok düzenli bir şekilde etkilemektedir, ama bunalım içinde bulunan gezegenimizin aktüel durumu da yeni özellikler üretmiştir. İnançlar ve geleneksel değerler gerileme kaydetmişler ve insan yığınları için pek birşey ifade etmez duruma düşmüşlerdir. Bundan en başta Batı etkilenmiş ve yolunu sapıtmıştır. Ekonomik çöküntü, hem enerji üretme konusunda üçüncü dünya ülkelerine bağımlı bulunma sıkıntısı yüzünden ve hem de fakir ülkelerin sanayileşmiş ülkelere baş kaldırma ihtimali yüzünden her gün daha da güçlenen bir güvensizlik duygusuna analık etmiştir.

Yeryüzünün her yanında bireysel ve kolektif dehşet hüküm sürmekte ve orman yasasına uygun bir yaşam biçimine dönüş gözlemlenmekte-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

dir; nitekim, 13-14 Temmuz 1977 gecesini New-York'ta meydana gelmiş olan büyük elektrik arızası olayı —o gece, «hayvanlar gecesini» diye adlandırılmıştır— bunun güzel bir örneğidir.

Bilhassa savaş korkusu her tarafa, özellikle 1979'dan itibaren, yani Çin-Vietnam çatışması ve Afganistan'ın Sovyetler tarafından işgali ile birlikte, yavaş yavaş işlemiştir.

Kuzey - Güney harbi patlak verdiğinde aynı bloka mensup iki ülke görülmedik ve işitilmedik bir vahşetle birbirlerine girmişlerdir. O günlerden bu yana geçen süre içinde, Falkland (Malouines) adalarına sahip olma hırsı yüzünden çıkmış olan İngiltere - Arjantin çatışması bu iki özelliği de ortaya koymuştur. Kuzey - Güney aksı gereğince aynı bloka mensup bulunan iki ülke birbirlerine diklenmişlerdir. Savaş sadece A.B.D. ile Sovyetler Birliği'ne tanınmış bir ayrıcalık değildir artık, her yerde patlayabilmektedir.

«Nostradamus, Historien et Prophète» adlı eserden iki yıl önce yayınlanmış olan General Sir Jon Hackett'in «Üçüncü Dünya Savaşı» adlı haşin eserinin, pek uygun olmayan bir zamanda —yayın dönemi en önemli dini tatil günlerine rastlamıştır— piyasaya çıkarılmış olmasına rağmen, büyük bir best-seller haline gelmesine gelin de şaşkın bakalım!

«Apokaliptik» vaadelerin kollektif şartlandırıcılığı ve XX.nci asrın son çeyreğinin kaygıları böylece insanları, felâket müjdecisi niteliğindeki peygamberane kehanet metinlerinin acayip büyüleyiciliği içinde duygu birliği kurmaya yönelmekte ve ayrıca bu kehanetleri yorumlayanların da başarısını ortaya koymaktadır.

Eğer kehanet fenomeni inkâr edilemez bir görünüm arz etmekteyse de o takdirde onu yorumlamaya ve tercüme etmekte birçok ciddi zorlukla karşılaşılması da kaçınılmaz hale gelmektedir. Bu, aynı ölçüde, görüclük için de geçerlidir: Mme Kodari-Pacha'yı hatırlayalım. Bir kumaş parçasıyla beyaz renkli iki şeritten hareket ederek o, zaman içinde asırlarca gerilere gitmiş ve drama nedeni olan kişiyi tasvir etmişti, ama adını bir türlü belirleyip söyleyememişti... Daha sonra André Malraux «Les Chenes qu'on aba» adlı eserinde bu olaydan müphem şu satırlara yer vermiştir: «Mevcut kanın Alexandre'in kanı olduğunu bilmeden eski bir kumaşın üzerindeki kan lekesini açıklamış olan görücü kadının cümleleri...»

Bizzat kâhinin ve —özellikle çok geniş boyutlar söz konusu olduğunda— yorumcunun karşılaşacağı zorluk budur. Bir kehaneti yorumlama ve eleştirip açıkça ortaya koyma çabasında anlaşılabilirliği sağlama zorluğudur bu zorluk.

Son olarak, bir kâhinin kendi vizyonu ile okuyucunun, bir analist tarafından kesin olarak ortaya konmuş bir metinden edineceği çağrışım arasında ne gibi bir ortak yan olabilir ki? Hele bu okuyucu bu işe nice asırlar sonra koyulmuşsa?

Kâhin, reel olarak gördüğünü eksik ve yetersiz kelimelerle yapmak-

ta muazzam bir zorlukla karşılaşmaktadır... Asıl vizyonla tam uyum içinde bulunmayan bu metin üzerinde daha sonra yorumcu çalışmaktadır. Ve bu yeni kelimeler arasından da okuyucu, hem kendi zihni ve hem de yaşadığı çağa özgü genel kavramlar vasıtasıyla yeni bir vizyon meydana getirmektedir.

Şu halde, aynı bir metin üzerindeki yorumların sonsuz sayıda olmasına nasıl şaşılmasın?

Antik vahiyler belirsiz ve bulanıktı ve tabii tahminleri de çift anlamlıydı. Bunlar üzerinde tutarlı bir sonuca varabilmek için rahiplere başvurmak gerekiyordu, ama yine de sonuç alınamıyordu: Sezar kalkıp da, Mars'a güvenmemesini öğütleyen kâhinlerinin sözlerine itibar etmiş olsaydı: neler olurdu acaba?

Jeane Dixon şöyle bir yorumda bulunmaktadır: «Eğer bir medyomik vizyon doğru çıkmazsa, bu, görülenin yanlış olmasından ileri gelmemektedir; sembollerini doğru bir şekilde yorumlamamış olmamdan kaynaklanmaktadır» (Le Grand Livre des Prédictionns).

Sonuç olarak, görücüler ve kâhinler, çok genel anlamda algıladıkları ve gördükleri için, vizyonlarının az veya çok farklılaşmaya maruz kalmış bir özetini sunmaktadırlar bize. Ve, farklı oranlarda olmak üzere, yorumcular da şuursuzca Rorschach Psychodiagnostik'e —mantal yapılarını ortaya çıkaran test— rıza göstermektedirler.

Bunun için de, bazı kehanet metinlerinin hatalı yorumu insanları yanlışta yanlışta tavrıcı anlamda bir tür kaygı salgınına, felâkete varan bir kötümserliğe ve hatta sınırlı bir kolektif panik olayına yol açabilmektedir. Şu halde hem kehanetlerin özünde bulunan etkin potansiyelini, hem de insan yığınlarındaki şuur noksanlığını dikkate almak gereklidir: bu konudaki köklü eğilimleri, insanları, kehanetlerin doğruluğuna —yanlış olsalar bile— bel bağlamaya ve bunları kendi sado-mazoşist görüşleriyle süsleyerek korkuya veya umuda kapılmaya sevk etmektedir.

Kehanet veya durugörü fenomenleri beyinsel faaliyetin gizemli fonksiyonlarından ileri gelmektedir. Bunların üzerinde parapsikologlar uzun uzadıya durmuşlar ve araştırmalarının ilk gününden itibaren de kehanet ve durugörünün, kolektif şuur dışına, ilham yoluyla, ortaya çıkma imkânını sunan büyük bir kullanışlılık ve konsantrasyon hali gerektiğini farketmişlerdir.

Sürecin (processus) rasyonalize edilmemiş psikolojik yeteneklerden ileri geldiğini farkederek Eric Muraise, aldatıcı olduğu kadar samimi de olan bir yetenektan şöylesine bir göz edip geçmekte ve yararlı olduğu ölçüde zararlı da olabilen güçleri ortaya çıkarır nitelikli doğaüstü ilhamların mevcut olduğunu vurgulamaktadır.

(Devam Edecek)

Duyular Dışı İdrak ve Rezonans

Ceviren : Selman GERÇEKSEVER

Kemanda belli bir nota çalındığı zaman, camın kırıldığını birçoğumuz biliriz. Kemanın teli hava içinde titreştiği zaman camda da rezonans meydana getirerek bir titreşim hasil eder ve yeteri kadar esnek olmayan cam kırılır.

Bu olay, vibrasyonun sonik sınırında meydana gelir ve vibrasyonun meydana gelmesi için havaya ihtiyaç vardır. Ses ile elbiseler temizlenebilir ve ses vibrasyonları ile delikler açılmıştır. Harpler sırasında büyük patlamalar, askerlerin beyinde hasara sebep olmuşlardı, çünkü patlama ile birlikte beyinleri rezonansa geçmişti.

Rezonans olayı binalarda, uzay araçlarında ve cam gibi diğer cisimlerde meydana çıkar.

Duyular ötesi idrak, pek de öte bir şey değildir (ekstra). Bu titreşim sırasında rezonansa geçen her şeyde ortaya çıkar ve bu zamana ve uzaklığa bağlı değildir. Havada rezonans meydana gelince cam kırılır. Cansız cam, titreşim yapan keman yüzünden kırılır. Canlı rezonansda bu iş zihin aracılığı ile olur. Prensipler her ikisinde de aynıdır.

Bütün yaşayan şeyler Zihin ile rezonans halindedir. Bazısı az, bazısı çok. En küçük böcekten, en küçük canlı hücreden kuşlara, balıklara, hayvanlara ve insanlara kadar her şey kendi hayat oktavı (octave) içindedir. Fakat hepsi oktavları ile armoni halindedir. Onların hepsinin, bir-biri ile Zihnin içinde bir tek ortak bağı vardır.

Fezada hava olmadığını kabul ettiğimiz için, orada bir şey olmadığını zannediyoruz. İlim, uzayın bir boşluk olduğunu ve atmosfere göre rölativ olduğunu söylüyor. Zihin uzayda bulunur, O, uzayda tezahür eden atomlardan galaksilere kadar her şeyin özüdür.

Zihin, anî kominikasyonun vasatıdır. O, elektriksel değildir, magnetik değildir ve tahrip edilmesi mümkün değildir. Hız ve zaman bakımından sınırlı değildir. Sadece bir tane, her şeyde etkisi olan sınırsız bir Zihin vardır. Bütün yaşayan şeyler, bu Mutlak Zihin'i kullanırlar. Hiç kimsenin kendi zihni diye bir şey yoktur. Hepimiz aynı Zihni kullanıyoruz. Hayvanlar, kuşlar, balıklar ve böcekler O'nu kullanır ve biz onların tabii yeteneklerine içgüdü deriz. Bazan insanlar O'nun (Zihin) farkına varırlar ve biz buna sezmiş diyoruz.

Thomas Galen Hieronymus, bu Zihin'in bir kısmını aya gidip gelen astronotların yolunu takip etmekte kullandı. Eleve Baxter, O'nun (Zihin) bir kısmını canlı hücre kominikasyonu ispatında kullandı. Arılar ve güvercinler O'nu kullanır. Zihin, kullanılmak üzere her zaman buradadır. Adrian Clark, «Evrenin Kozmik Sırları» isimli kitabında açıklamaya çalıştı. Gerçek spiritüel medyomlar trans halinde iken O'nu kullanırlar. De La Warr, «Atomun Ötesindeki Yeni Dünyalar» isimli kitabında O'nu kullanmıştır. Dr. Ruth Drown, dünyanın her tarafında X ışını ile çekilen resimlerde kullandı. Bunu, hastanın bir damla kanının frekansına ayar ederek yapıyordu. Zihin mükemmel bir idarecidir. Hiçbir kutba ya da tellere ihtiyaç göstermez. Gerçek kehanetler ve gaipten haber, bu sonsuz Mutlak Zihin'den (ki O her şeyi bilir) istifade etmesini bilen kimselerin ortaya getirdiği sonuçlardır.

Bir kadın doğum yaparken, kocası doğum ağrıları çektiği zamanlarda, tıp ilmi, sık sık sempatik sinir sisteminden bahseder. Bu olay, zihni yoldan olan erkeğin hücre yapısı ile kadının hücre yapısı arasında cereyan eden bir kominikasyondur.

Hiç kimse, Evrensel Zihin'in bu statik cevherinden saklanamaz. O, daima, uykuda olun, uyanık olun, burada olun, veya ötede olun sizinle birlikte. O, sizden önce de buradaydı, sizden sonra da, ebediyyen burada ve her yerde olacaktır. Dua, daima ondan bir şey koparabilmek için spiritüel bir yol olarak düşünülmüştür. Zihnin, tanınmaya ya da mükâfata ihtiyacı yoktur. O'nun bütün hücre yaratıkları, yaratılış amaçlarını ortaya korlar. Hiç kimse Kanun yapmaz. Onlara hiçbir öğretmen öğretmez. Yer-yüzündeki her şey, Zihin'in yarattığı amacı doldurur.

Eğer insanların hepsi duyumlar ötesi idraklerini kullansalardı, yollarını değiştirirlerdi.

İstikbal Zihin'in içinde kurulmuştur. Bu Zekâ, sadece plânetin kutuplar eksenini üzerine dönmesini beklemektedir. Böylece hareket Zihin'in kanunlarının ihlâli için bir devreye gelmiş olacaktır.

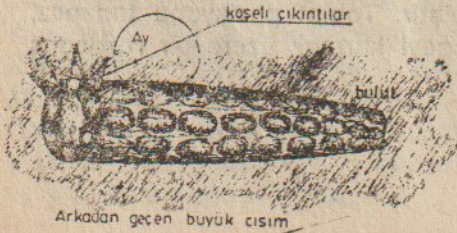
Kendisine seçme hakkı verilmiş olan insan, Zekânın önüne beyin eğitimi getirmekle, binlerce kanunun ALTIN KURAL (Golden Rule) dan uzaklaşmasına sebep olmuş olur. Yıkıcılığın ölçülü metotları ve para için ölüm, tabii kanunu ihlâl etmiştir.

Beyinler, elektronik beyinler ve ustalar bu problemi çözemez. İhlâl, artık dönüşü olmayan bir noktaya gelmiştir. Tabiat pozisyonu tanımaz. Statik mükemmeliyeti içindeki Zihin, dengeyi kurmak üzere bir rezonans beklemekte ve gözetlemektedir.

Tanımlanamayan Uçan Cisimler İstinye ve Yeniköy Semalarında

Bu sayımızda yurdumuz semalarında yapılan UFO gözlemlerine bir tanesini daha ekliyoruz(*). 1980 yılının Ağustos ayında dolunay olduğu bir gece (kesin tarih hatırlanmıyor) olayı Derneğimize rapor eden gözlemci Sayın Esra ERCAN Yeniköy'de deniz kenarındaki bir çay bahçesinde 3 arkadaşıyla birlikte bulunuyordu.

Bir saat süreyle yapıldığı belirtilen gözlemlerde birden fazla cisim hareket halinde gözlenmiştir. Söz konusu cisimlerin ufuktaki yükseklikleri hakkında gözlemci tahmini bir derece vermemiş, fakat bu yüksekliği dolunaya göre anlatmaya çalışarak, «Dolunayın önünden geçiyorlardı. Sağdan başlayıp sola doğru AY'ın önünden geçiyorlardı. Gökte bulut yoktu. Onlar bulut gibi görünüyorlardı.» şeklinde bir tanımlama yapmıştır. Gözlem sırasında gözlemci(ler) dışarıda bulunuyorlardı ve baktıkları cisimleri daha iyi görebilmek için durmuşlardı. Cadde üzerinde bulunuyorlardı ve kuşkusuz kendilerinden başka insanlar da vardı

YERLİ GÖZLEMLER

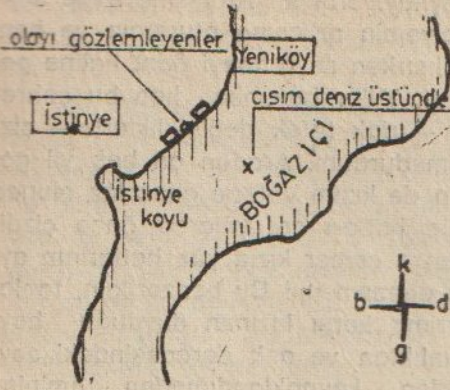

Önde görünen bulut şeklindeki cisimler
(4 veya 5 adet)

etrafta. Gözlem sırasında uçak gözlemi yapılmamıştır.

Yukarıda (tahmini olarak) belirtilen gözlem süresince cisimler kesiksiz olarak gözlenmişlerdir. Gözlemcinin Derneğimiz için doldurmuş olduğu gözlem rapor formunda belirttiğine göre, «Cisimler 4 veya 5 bulut şeklinde geçtiler. Sonunda —ana gemi olduğunu tahmin ettiğimiz— büyük cisim siyah bir bulut şeklinde AY'ın önünden geçince içinde metalik cisim görüldü.» Gözlemcinin tanımlarına göre çizilen şemalarda da görüldüğü gibi —yine gözlemcinin ifadesiyle— 'füze gibi çıkıntıları' vardı. Gözlem sırasında gökyüzü tamamen açıktı, gözlemi engelleyecek hiç bir şey bulunmuyordu. AY çok parlaktı ve yıldızlar bol miktarda görülebiliyordu.

Sayın gözlemci Esra ERCAN yukarıdaki ayrıntıları verdikten sonra olayın tanımını kısaca şöyle yapmıştır: «Ağustos 1980 dolunay. Bulduğumuz yer Yeniköy. Arkadaşlarla beraber ilk dikkatimizi çeken şey denizdeki ışık dalgacıkları oldu. AY ışığı denize yansıyor deyip, AY'a bak-

tık. Beş dakika sonra ışık halkaları yok oldu. AY yerinde duruyordu. Gökyüzü berrak, yıldızlarla doluydu. Hiç bir bulut yoktu. Aniden minik bir bulut belirdi. Ağır ağır hareket ediyordu. Sağ tarafımızdan başlamış, AY'ın önünden geçiyordu. AY'ın önünden geçen bulut parçalarının içinde yuvarlak metalden bir cisim olduğunu gördük. Cismin dış yüzeyi içine çökmüş kubbeciklerdi. Bu cisimlerden 5 tane geçti. Gökte en ufak bir bulut görmedik.»

«Yine sağ tarafımıza baktığımızda, siyah büyük bir bulut kümesi belirdi. Süzülerek ilerliyordu ve

bulutların hepsi de AY'ın önünden geçiyordu. Büyük bulut bir gökdelen kadar büyüktü. Puro gibi uzun metal bir cisim vardı. Onun da üzeri içine dönük kubbeciklerle doluydu. Baş kısmında büyük bir dairenin üzerinde 5 çıkıntı vardı. Süzülerek AY'ın önünden geçip, bulutla kapatıyordu kendini.»

Sayın Esra ERCAN yukarıdaki tanımından sonra, ayrıntılarla ilgili sorularımızı da şöylece yanıtlamıştır:

SORU: Hızını birden arttırıp, yok mu oldu?

CEVAP: Hayır.

S.: Gözlük kullanır mısınız?

C.: Hayır.

S.: Size göre, gözlediğiniz cismin hızı neydi?

C.: Bulut hareketi hızında.

(*) PLANET Dergisi'nde 'Yerli Gözlemler' başlığı altında yayınlanan olayların yayın hakkı 'Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'ne ait olup, yazılı izin alınmadan başka bir yerde yayımlanamaz.

Uzaydan Gelenler Rusya'da

(Başarafa 9. Sayfada)
yaklaştığı zaman dizlerine çarpan ılık bir rüzgârla duraladı. Bu sırada araç alev alev yanmaya ve havalanmaya başlamıştı. Birden fırlarcasına 100 yarda kadar havaya çıktı. Bundan sonra ikinci bir fırlayışla bir anda gözden kayboldu gitti. Olay sırasında kol saati durmuştu. Fakat daha sonra kendisini yoldan alan bir motorsiklet sürücüsü yardımıyla, aradan 45 dakika kadar geçmiş olduğunu farketti. Gözlemci olaydan sonraki gecelerde, bir kaç kez bir

Uçandaire içinde uzaya götürüldüğünü görmüştü.

Prof. ZIGEL'in yönetiminde yapılan ipnoz celsesiyle şunlar anlaşılmıştır: Gözlemci güç alanıyla karşılaştığı zaman yere düştüğünde 'insanimsılar' tarafından nazik bir şekilde araca alınarak, valizi de bir tür makinanın üzerine bırakılmıştı. Uzayda dolaştırıldıktan sonra, aynı noktaya getirilip bırakılmıştı. (29 Nisan / 20 Mayıs / 6 Mayıs 1980 tarihli National Enquirer'dan)

İhmal Ettiğimiz Bir Güç:

Düşünce Gücü

Maurice VİTALIS'den
Yavuz KESKİN Çevirdi

Düşünce-Gücü konusunda sunduğumuz kısa bilgiden sonra, birkaç cümleyle, düşüncenin fizik beden üzerindeki doğrudan ve güçlü tesirine de değineceğiz.

Sürekli olarak canlı tutulan be- lirgin ve kesin bir zihinsel imajın, beden üzerindeki etkisini, aşağıda sunacağımız örnekler yardımıyla açık - seçik bir şekilde gözler önüne sermeye çalışacağız.

Bu amaç için de önce, kendi öz deneyimini dile getiren ünlü bir ressamın sözlerini sunacağız; dilerseniz sanatçıyı birlikte dinleyelim:

«Yıllarca önce, çalışmalarım da hep baş köşeyi işgal etmiş olan sarışın kadın resmi çizmeyi, ne hikmetse birden bırakıverdim ve onun yerine bir genç kız resmi çizmeğe başladım. Bu genç kızın kim olduğunu sorduklarında tanıdıklara ne diyeceğimi bilemiyordum; zira böyle bir modelim filân yoktu; ayrıca, çeşitli modellerden sağlanmış alıntılardan oluşturulmuş birşey de değildi bu. Kısacası, herhangi bir kimse- nin kopyası değildi ve de benim için bu kız ideal bir tipti. O sıralarda kızım Valérie henüz altı yaşlarındaydı; çizdiğim esmer kıza kanı öyle bir

kaynayıverdi ki! Atölyeme gelip sandalyemin arkasına oturmayı ve beni çalışırken seyretmeyi âdet haline getirdi. Yıllar boyunca hep bu çehreyi —ufak tefek değişikliklerle— çizdim durdum. Aradan on beş yıl geçip de kızım Valérie genç kız olunca yüz hatları da, yıllarca önce çizdiğim o esmer kızın yüz hatlarının aynı olmasın mı! Bu benzerliğin, tablolarıma karşı kızımın duyduğu hayranlıktan ve aşk derecesindeki sevgiden kaynaklandığından emlinim. Kızımı gördüklerinde, eski dostlarım daima bu benzerliği öne sürüp hayretlerini ifade etmişlerdir, oysa bu tabloları yaptığımda Valérie minicik bir kızdı ve tuvaldeki kıza, ben ne kadar benziyor idiysem, o da o kadar benziyordu. Çocukluğundaki yüz hatları değişmiş ve çok beğendiği o esmer kızın yüz hatları haline dönüşmüştü; aynı etki pekâlâ bir başka kız çocuğunda da meydana gelebilir.»

Düşüncenin bu tarzdaki etkileyciliğine dair olan inanç —bu türden örnek sayısı bir hayli kabarıktır— A.B.D.'nde ve Hindistan'da yaygın durumdadır. Bu etkileme gücü Hindistan'da, büyük çapta, spiritüel amaçlara yöneltilmiştir; Amerikalı ünlü sanatçılar ise, yüz ve beden güzelliğini sergileyen resimlerin, «gözkamaştırıcı güzelliğe sahip yeni bir ulus» yaratmada muczzam bir rol oynadığı görüşündedirler. Bunun için de, göz okşayıcı niteliğe sahip bazı güzel sanat eserlerine —kopyaları milyonları bulmaktadır— dergilerde ve afişlerde yer verilmekte ve ayrıca da gençliğin bunları uzun uzun seyretmelerinin sağlanması yolunda elden gelen her şey yapılmaktadır; şüphesiz bütün bu çabala-

ının amacı, eserlerdeki güzelliğin gençlere yansımaları temin etmektedir.

Bu otoritelerin iddialarına göre «belli tipte bir güzelliğe can-ı gönülden bakan bir genç kız, düşünce yoluyla kendini, farkında olmadan ve belli bir oranda, tablodaki güzelliğe yaklaşacak şekilde değişime uğratmaktadır ve bu, birçok sanatçı tarafından gözlemlenmiş ve doğrulanmış bir durumdur.»

Ayrıca şunu da belirtmektedirler ki «eğer Amerikalı kadınların boyları kısa sürede birkaç santim artabilmişse; bu, tablolarındaki kadınların uzun boylu olarak resmedilmiş olmalarından ve böylece de uşun önüne ideal fizik olarak bu örneğin konmuş bulunmasından ileri gelmiştir.»

Şu apaçık bir gerçektir ki, gözün devamlı surette ve ısrarla seyrettiği şey, mantal'i etkilemekte; mantal da, algılanan izlenime paralel bir anlamda, fizik bedeni etkilemektedir. Ve bu etki, bedenın körpe ve örnek o'uşuyla ve bunun sonucu olarak da daha kolay biçimlendirilebilir ve kalıba sokulabilir nitelik arz edişıyla —zira genç beden, yeni ondurucu tesirlerin faaliyetini engelleyebilecek ölçüde kök salmış, derin kötücül tesir çizgilerine henüz sahip olmuş değildir— orantılı bir şekilde hükmünü icra etmektedir.

Bu güzele bakma işi, doğum öncesi etkilenme olayından haberdar bir anne tarafından gebelik süresi içinde şuurulu şekilde gerçekleştirildiği takdirde, bu prensip daha da şaşırtıcı bir sonuç sunmaktadır insanı.

Günümüzde bu güç, dünyanın

şurasına burasına dağılmış bir avuç insanın tekelinde bulunmaktadır; oysa eskiden, ezoterik (içrek, deruni) İskenderiye ve Atina ekollerinde düşünce'nin etkileme gücü konusu çok iyi bilinmekte ve öğretilmekteydi; ezoterik (dışrak, herkese açık) öğretinin inisiyeleri ise bunları basite indirgenmiş halde gözler önüne serip halkın istifadesine sunmaktaydılar. Günün imkânları ölçüsünde eğitilmiş Antik Hellade'lı (Eski Yunan) anneler güzel heykelleri —doğacak çocukları bu heykellere benzesin diye— aşkla ve şevkle seyretmeye koşmaktaydılar.

Bugün buna benzer bir eğilim A.B.D.'nde de görülmektedir; anne adayının doğum öncesi düşüncelerinin etkileme gücüne —bu durumun gerçekleşebilmesi için düşüncelerin sürekli ve iyi yönlendirilmiş olması şarttır— dair olan tezimizi şaşılacak ölçüde destekleyen ve de açıklayan aşağıdaki iki örnek bunun delilidir.

Kılı kırk yararcasına sürdürülmüş bir güzellik yarışmasına katılıp oy birliğiyle birinci güzel seçilmiş olan M. Ruth J. Wild'in kızına ilişkin olaydan başlayacağız işe

Bu kadar güzel bir çocuğu dünyaya getirmiş olma onurunu hak etmiş bulunan bu annenin, bu konuda söylediklerini birlikte dinleyelim:

«Zor ve sıkıntı içinde geçen doğum öncesi dönemde çocuğumun güzel olması için gerekeni yapmaya karar verdim. Ve ardından da Brooklyn müzesine gidip Venüs ve Adonis heykellerini bol bol seyretmeyi âdet edindim. Oraya giderken (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

yanıma, sanatçı Boileau tarafından resmedilmiş bir kız çehresini tasvir eden bir dergi kapağını almayı da ihmal etmiyordum; böylece bir yandan da, mantal'imde, dünyaya getireceğim çocuğumun portresi şekillenmiş oluyordu. Gerçekten de, hayalini oluşturduğum güzelliklerin tümüne sahip bir kız çocuğu dünyaya getirdim; dünyanın en güzel bebeğiymiş sanırım. Doktorlar da aynı fikirdeydiler, hepsi de böylesine güzel bir bebeği ilk kez gördüklerini ifade etmekteydiler; hele bunlardan birisi, fakir olduğumu öğrenince bana çocuğum için yirmi bin dolar bile teklif etti. Fakat bebeğim dünyanın tüm altınlarına bedeldi, tam anlamıyla başarıya ulaşmıştım. Çehresinde Boileau'nun tablosundakine benzer bir imaj belirmişti; vücudunun da, bol bol seyrettiğim o heykellerin vücut hatlarına uygun bir biçimde gelişme göstereceğinden emindim. Bugün saçları, tablodaki saçlarla aynı renkte ve aynı parlaklıktadır; aynı şekilde kirpikleri de tablodaki gibi koyu renklidir; sakın anlarındaki yüz ifadesi de yine, yanımdan hiç ayırmadığım ve doyasıya seyrettiğim Boileau'nun o portresindeki yüz hatlarının aynıdır.»

Sunacağımız ikinci örnek ise, Madison Square Garden'da yapılmış olan 'Amerikalı Venüs' güzellik yarışmasında birinci güzel seçilmiş olan Miss Dorothée Knapp ile ilgili örnektir. Düşüncenin etkileyici gücü konusunda bilgi sahibi olan annesi Mrs Virginia Knapp, zihnini, güzel olan her şeyi üzerine ısrarla yö-

neltmeye, doğanın güzelliklerini olduğu kadar sanat eserlerini de haretle ve büyük bir arzuyla seyretmeye ve böylece de çocuğunun, seyrettiği güzellikler yönünde gelişim göstermesini sağlamaya karar vermiştir. Genç kız büyüyünce ve de annesinin taşıdığı inancın canlı ve göz kamaştırıcı bir ispatı haline gelince, güzelliğini, doğum öncesi dönemde iradesini belirgin bir şekilde güzellik seyretme amacıyla kullanmış bulunan annesinin çabalarına borçlu olduğunu anlama zevkini tatmıştır.

Her iki örnek de öylesine anlamlıdır ki, ek bir açıklama olmak üzere söylenecek her söz bu anlamı gölgelemekten öte bir işe yarayacaktır; onun için olayı okuyucuya yorumsuz olarak arz ettik.

Tanınmış Amerikalı filozof Emerson «Düşünce için her şey bir akışkan değerindedir» demektedir ve annenin sıırlu bir şekilde yönlendirilmiş düşüncelerinin, çocuğun duygular bedeni üzerinde —modelini iyice inceleyen ve uzun uzun aözlemleyen bir heykeltraş tarafından kili çamur üzerinde bu modele uyaun düşecek şekilde meydana getirilen izler kadar belirgin— bir tesir icra ettiğini öne sürenlere hiç te şüphelle bakmamaktadır.

Eğer anne davranları kendilerine, karınlarında taşıdıkları çocuklarını, direksken düşüncelerine uyaun bir anlamda biçimlendirme imkânını sunan böyle bir güçten haberdar olsalardı, hepsi de buna dört elle sarılırlardı. (Le Merveilleux Pouvoir de la Pensée, s. 117)

Cennet, Cehennem ve Tekrar Doğuş

(Baştarafı 5. Sayfada)

Çok şiddetli tecrübeler içine girip çıkabilmemiz için de fizik gezegenimizin bize tanıdığı olduğu bir takım araçları kullanmak, gezegenden gelen tesirlerden yararlanmak, gezegenle ilgili olarak öteki uzaysal objelerden gelen tesirleri almak, bir tesir alış verişinde bulunmak mecburiyetindeyiz. Bu nedenle tekrar tekrar bedenlenmek zaruridir.

Kozmik âlem içerisinde dünya kendi başına bir ferdiyettir. Dünya kendi başına canlı bir varlıktır. Üzerindeki incecik organik tabakaya rağmen büyük kütlesi içerisinde canlı hayvanlar, bitkiler ve çok az da insanlar olmak üzere bir tabaka var. Bu hayat tabakası, öyle hüda-i nâbit,

kendiliğinden meydana gelmiş değildir. Çok ince hesaplarla meydana getirilmiş bir sistemdir. İşte bu ince hesapların en önemlisi Dünya planetinin soluk alıp vermesiyle ilgilidir. Soluk alıp vermesi ne demektir? Burada 'soluk alıp vermesi'nden tesir alış - verişini kastediyoruz. Eğer belirli bir hassasiyet konsantrasyonu içerisine girerseniz, etrafınızdaki canlı varlıkların radyasyonlarını nerede ise hissedecek duruma gelebilirsiniz. Birbirimize nakletmekte olduğumuz tesirlerin farkına varırız. Evet, canlılar olarak devamlı birbirimizi etkilemekteyiz. Nerede olursanız olunuz, bu devam edip gitmektedir.

(Devam Edecek)

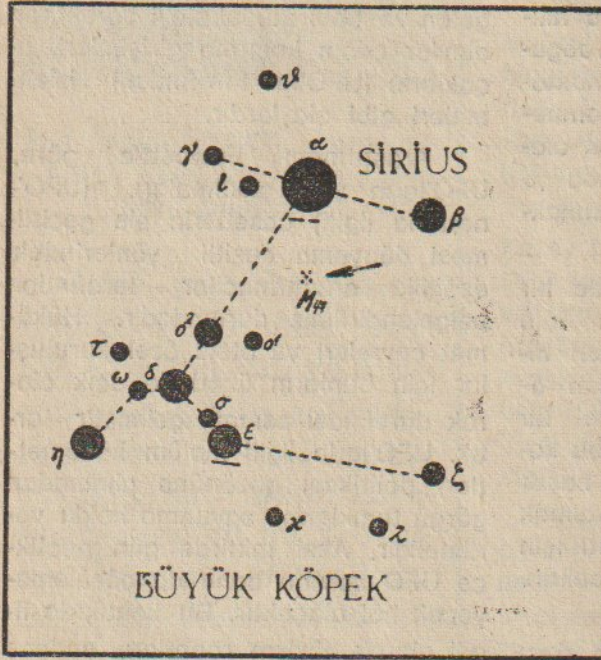
Tekrar Doğuş Hakkında Görüşler

(Baştarafı 11. Sayfada)

gilemektedirler; ama kanıt ve mantık öne sürmek suretiyle sabırları taşırıldığında ise rollerini uzun süre devam ettirememektedirler. Kısaca, varlıkların evrimine ilişkin olarak yine varlıklar tarafından öne sürülmekte olan sistemler zorlukları hiçbir şekilde çözümlenemediğine göre, geriye, daha önceden formüle edilmiş soruları dobra dobra onlara sormaktan başka yapacak birşey kalmamaktadır. Onların öne sürdükleri çözümlerin akla daha yakın olup olmadıkları ancak bu şekilde anlaşılabilir. Bir kez daha belirtmek isteriz ki, kitaplarımızda sunduğumuz çözüm biçimini, sadece varlıklar kanalıyla sağlanmış olduğu için değil, fakat ayrıca ve bilhassa, gözlemlenmiş olgularla uyum içinde olduğu, bilimin verilerinden hiçbirine ters düşmediği ve her şeyi açıkladığı için de kabul etmekteyiz. (Renaître 2000, Sayı : Ekim 1983, s. 84)

Tarihî Sirius Bilgisinin Ötesinde

● Dr. Vladimir V. RUBTSOW ●

Dogon ezoterik mitolojisine göre Sirius (Büyük Köpek Tk. yıldızının Alfa'sı) aslında üçlü bir yıldız sistemi olup, Sigi Tolo (Sirius-

A), Po Tolo (Sirius-B) ve (henüz keşfedilmemiş olan) Emme ya Tolo adlarında başlıca üç uzaysal objeden oluşmaktadır. Bu üçüncü-

si henüz astronomi tarafından keşfedilmemiş olan Sirius-C dir. Dogonlar'ın bildiklerine göre Po yıldızı insanın dünyada ortaya çıkışının ilk yılında infilâk etmişti. Bu patlamadan sonra ışığı gitgide azalıp kaybolana kadar 240 yılda yok olmuştu. Bu ve Sirius Sistemi'yle ilgili Dogonlar'ın elinde bulunan öteki bilgilerin ken dilerine kozmik ziyaretçiler tarafından verildiği kabul edilmektedir.

Yaygın olarak bilinmektedir ki, yıldızlar arası uçuşlarda ışık hızına (C) yaklaşılabilmesi için çok büyük enerjilere gerek vardır. Örneğin, 1.000 ton ağırlığındaki bir nesneyi 0,999 C'ye çıkarmak için 10^{32} Erg'lik bir enerji lazımdır. USSR Bilimler Akademisi'nden N.S. Kardashev dünya dışı uygarlıklar (ET)'i tükettikleri enerjiye göre üç türe ayırmıştır: Bunlardan birinci türü oluşturanlar enerji tüketimi bakımından bizim düzeyimizde bulunanlardır. Yani saniyede 4×10^{19} Erg enerji tüketebilecek güçte olanlar. İkinci tipi saniyede 4×10^{23} Erg enerji tüketen-

benler, nihayet üçüncü tipi oluşturan uygarlıkların saniyedeki enerji tüketimleri mensubu oldukları galaksinin enerjisine eşit (4×10^{44} Erg)dir. Bizim dünyaya medeniyetinin gelişim hızına göre bir tahminde bulunacak olursak, 1.000 ton ağırlığında bir yıldızlararası uyduyu uzaya gönderebilmemiz için 80.000 yıl bulunmaktadır önümüzde. Işık hızına yakın hızlarda gidebilecek uzay gemileri yapmamız şimdilik bizim için hayaldir. Öte yandan ikinci ya da üçüncü tipten bir uyarlık için bu cüce sedede bir uzay gemisini

gili olarak elimizin altında şimdilik 'Evrimsel Görüş' bulunmaktadır. N.S. Kardashev tarafından geliştirilmiş bulunan bu görüşe göre, bilinen evrende en güçlü enerji kaynağı olan alanlarda dünya dışı uygarlıklar araştırılmalıdır. Geçenlerde Sovyet bilim adamlarından Dr. V.V. Ivanov'un öne sürdüğüne göre, dünyada homo - sapien'in ortaya çıkışıyla, güneşten elli bin yıl ötede (yaklaşık 30 Parsek) vukua gelmiş olan süpernova patlaması arasında bir ilişki bulunmaktadır. Dr. Ivanov'un inandığına göre bu süperno-

ciri —yıldızlar arası muhtemel madde alışverişi nedeniyle— çok daha karmaşık olabilir. Bu nedenle Sirius-B bir zamanlar —maddesi Sirius-A'ninkinden daha fazla olan— bir kıvılcık dev idi. Bundan dolayı da Sirius-B daha hızlı gelişim gösterdi. Fakat Sirius-B ne zaman beyaz bir cüce haline geldi?

Astrofizik bilgilere bakılırsa, beyaz bir cüce olarak Sirius-B'nin hayat süresi 30 ila 100 milyon yıl kadardır. Sirius-A'nın ilk uydusunun başlangıçtaki yörüngesi çok muhtemelen daireseldi. Şimdi ise çok basık bir eliptiktir. Bu da göstermektedir ki epeyce kütle kaybı olmuştur. Bu kaybolan madde uzaya mı yayılmıştır, yoksa Sirius-A tarafından mı yakalanmıştır? Bu da keza başlangıçtaki yörüngeyle ilgili parametrelere bağlı bir husustur. Eğer sistemin içinde bir ikinci uydusu daha düşünmeye kalkacak olursak, o zaman konu daha da karmaşık bir hal alacaktır. Bu hususlar Dogonlar tarafından yüzlerce yıldan beri biliniyordu ve (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

YAZAR HAKKINDA : Dr. Rubtsov, dünya dışı zeki hayat konusunda bir çok makalesi bulunan bir felsefe doktorudur.

---

uzaya göndermek için gereksinme duyacağı enerji gözönüne alınmayacak kadar değerlidir.

Bu enerji konusu bizim gibi medeniyetler için sadece uzay uçuşlarında değil, fakat uzayda yerleşim konusunda uzaysal objelerin çeşitli biçimlere sokulması konusunda da problem olmaktadır. Bu tür problemlerle il-

vanın yapay olması olasılık dışı değildir.

Şimdi bu bilgilerin ışığında tekrar Sirius Sistemi'ne dönelim. Sistemin tarihi oldukça belirsiz. Bilindiğine göre, bir kıvılcık devden bir kıvılcık cüce oluşur. Bu oluşum sırasında aynı zamanda da yıldızın etrafında bir gezegen- sel nebülöz teşekkül eder. Çift yıldız sistemlerindeki olaylar zin-

günümlüz astronomisti tarafından da doğrulanmış bulunmaktadır.

Tarihsel deliller yukarıdakiler kadar kesin olmamakla birlikte, 2.000 yıl kadar önce şimdiki gibi mavimtirak beyaz renkte görünmüyor, fakat kırmızı renkte görünüyordu. Bununla birlikte bu demek değildi ki, Sirius-B o zamanlarda da kızıl dev değildi. Bu, dış zarfındaki değişiklikler (instabilities)'le ilgili olarak geçici bir kırmızılama olabilir (pseudo-red giant phase).

R.K.G. Temple'nin öne sürdüğüne göre Dogonlar'ın tarihi Sirius bilgileri 5 - 6.000 yıl önce Akdeniz Medeniyetleri arasında yaygın olan bilgilerden alınmıştır. Bu tahmin konusunda tereddütler bulunmasına rağmen, onu destekleyici mahiyette kanıtlar da bulunmaktadır. Örneğin, Eski İran'da Sirius'a 'Tistrya' denirdi ki bunun Sanskritçe'deki karşılığı —üç yıldız anlamına gelen— 'Tri-

str'dir. Bununla birlikte 'Tistrya'nın 'Orionun Kemeri' anlamına geldiğini söyleyen araştırmacılar (B.G. Tilak) da bulunmaktadır. Ama 'üç yıldız' teriminin Dogon bilgileriyle bağlantısı ortadadır. Bundan ayrı olarak Sirius'a —çok yıldız ya da yıldızlar grubu anlamına gelmek üzere— 'Tristveni' denilmiştir. Halen çıplak gözle görülebilen Sirius-A'nın adı —ilk anlamına gelen— 'Paurveni'dir.

Fakat eski tarihte Sirius için kullanılmış olan en yaygın ad 'The Dog' (köpek)'dür. Hint-Avrupa ulusları arasında kurt-köpeğine tapınma merasimleri yaygındır. Örneğin Slav mitolojisindeki eiderle mücadele motifi canavar köpekle mücadele eden dev demirci motifinden türetilmiştir. Bu mitolojiler üzerinde etüdlerde bulunan Dr. Ivanov bunun göksel veçhesine dikkatleri çekmek istemiştir. «Tüm Avrupa - Asya topraklarında bu mitoloji

kompleksi Büyük Ayı la ve demirciyle birlikte işlenmiştir. Sözkonusu ayının yakınında bulunan köpek evren için tehlikeli addedilmiştir.»

Dogon Mitolojisi'nde demircinin büyük önemi iyi bilinir. Ve Sirius Büyük Ayı'dan uzakta bulunmasına rağmen aynı yıldız takımına aittir. Bu nedenle çok muhtemeldir ki, —kutsal demirciyle ilgili. Büyük Ayı ve evrenin tümü için tehlikeli olduğu kabul edilmiş olan— göksel köpek Sirius (Dog Star) Sistemi'nin tarihindeki belli bir olaya istinad ettirilmiştir. Benim görüşüme göre bu, çok üstün kozmik bir uygarlık tarafından uzay mühendisliği bilaisi yardımıyla Sirius-B'nin bir süpernova olarak patlamasını önlemek amacıyla gerçekleştirilen bir müdahaleden başka birşey değildir.

KAYNAK: Ancient Skies, Sep. Oct. 1985.

(Devam Edecek)

Adalet Nedir?

(Baştarafı 23. Sayfada)

dayız.). Bu yüzden, onun Tanrısı, bizim de bilme çabasında olduğu-muz Tanrımızdır, diyoruz ki, bizim bilişimizle, asıl kulun bilişi ayrılmış olsun...

Bir ihtiyacın belirişini, icaplar doğrultusunda, kişinin cehti, çabası kovalıyorsa; bu ihtiyaç bir hak edişe dönüşür... Ve bu hakkın teslimi, adalet işçilerince mutlaka sağlanır. Fakat yeryüzünde, bu adaletin görünümü henüz kul olma çabasındaki biz cömezlere çarpık çuruk gelir!.. Tabii çarpıklık, yine bizden dolaydır...

Kişinin doğruluğu, hakkın teslimi ölçüsündedir. Bunu pek beceremediğimiz için de hukuk düzenlemeleri yapmışız...

Bu düzenlemeler, dinsel anlayışın çok aşağı seviyelere düşürülüşüyle hakkın tesliminden uzak kalmış... Bu anlayıştan müstakil hukuk düzenlemeleriyle de buğünlere gelinmiştir. Fakat, hele şu günlerde eskisinden farklı bir yükselişten söz edebilmek imkânsızdır!..

Nedeni malûm: O zamanki putlar taştan, topraktandı... Bu yüzden kolay tahrip edilip yok edilmişlerdi... Şimdiki putlar, kolay tahrip edilerek yok edilmesinler diye, sağlam kâğıtlardan, paslanmaz maden'lerden; yine de altından!.. Bunca zamana rağmen,

yine de altından!..

Demek ki, bunca dinsel çabalara rağmen, bunca geçen zamanlara rağmen, putları doğurtan ihtiyacın ötesinde duran, yani putunun ötesinde duran; daha doğrusu, onu, putlarının götürmek istediği Değişmez Put, Kırılmaz Put, farkedilememiştir.

Aracın amaç edinildiği böyle bir dönemde, araç olanın hakkı da teslim edilemediğinden, haksızlıklar—bizim seviyemizde— sürüp gitmektedir...

Hukuk bilgisi, hakkın, adaletin bilgisidir.

Hakkın, adaletin uzantıları ise, Tanrıyı bilişe kadar yükselir...

«Tanrısını bilen, kendini bilir.» hikmetinde, bu uzantı esastır.

Hukuk bilgisiyle hükmeden kişiye, Tanrıyı biliş bilgisi eksikse, yahut çarpıksa; bu eksiklik, bu çarpıklık, hükmüne elbet yansacaktır...

Rüşvetin, hırsızlığın, her kol- da yaygınlaşarak başımıza belâ oluşundaki sebep de bu eksiklik, bu çarpıklıktır elbet...

«Adalet nedir?»in cevabı; ruhu-muz, objemiz ve evrenimiz üçlüsünün, bize henüz gizli gelen sıkı ilişkileri içerisinde. Bu ilişkileri bulmak, bilmek ve yaşamak, haktır. Ve bu hakkın, Hakka teslimidir...

Yazan : D. Scott ROGO
Çeviren : Selman GERÇEKSEVER

Ölüme yakın deneyimler (ÖYD) insanların ölüm korkularından dolayı mı yaşanmaktadır? Ya da bu deneyimler dini öğretilerin sonucu ortaya çıkan ve yaşanan halüsinasyonlar mıdır? Bunlar, konuya karşı yöneltilen en önemli sorulardan iki tanesidir. Fakat bunlar cevapsız kalmadı. Geçenlerde yayınladıkları 'With the Eyes of the Mind' isimli kitapta bu konuları ele alan psikiyatr doktorlar Glen O. Gabbard (Menninger Foundation in Topeka, Kans.), Stuart Twemlow (Kansas Üniversitesi, Tıp Okulu) ÖYD'nin kültürden kültüre çok az farkettiğini, özellikle çocuklarla ilgili olan ÖYD'lerinin çok ilginç olduğunu belirtmişlerdir.

Bilindiği gibi konuya dikkatlerin yaygın olarak çekilişi, 1975'de Raymond Moody'nin 'Life After Life' isimli kitabının yayınlanmasıyla olmuştur. Bu eserde çocukların ÖYD'leri geçmediği gibi, yakın geçmişe kadar da bundan çok fazla kimsenin haberi yoktu. Konuyu araştıran bilim adamları çocukların bu konudaki deneyimlerinden çok şeyler beklemekteler.

ÖYD konusunda ilk rapor 1983 Sonbaharında Seattle Çocuk Ortopedi Hastanesi doktorlarından Melvin

ÇOCUKLARDA Ölüme Yakın Deneyimler

MORSE tarafından yayınlanmıştı. Yedi yaşında boğulmaktan zor kurtulan bir çocukla ilgili olayı inceleyen Dr. Morse'un raporu öncü çalışmalardan biri olarak kabul edilmektedir. Yedi yaşındaki kız çocuğu hemen hemen ölmüş vaziyette (çok az nefes alıyordu) hastaneye getirildiği zaman, tekrar canlandırılmasına kadar ilgilileri çok meşgul etmişti. Üç günlük yoğun çalışmalar sonunda kız çocuğu kendisine geldi ve hastanede bir hafta daha bakım altında tutuldu. Nörolojik bir arızası bulunmadığından, normal bir öğrenci olarak okula alınmıştı.

Kızın ÖYD geçirmiş olduğu, olaydan iki hafta sonra Morse'un incelemesinden sonra ortaya çıkarılmıştır. Doktorun ilk soruşturmasında kız çocuğu, «öksel bir bahavla konuştuğunu» söylemişti. Fakat daha fazla konuşmak istemediği anlaşıyordu. Çocuğun ÖYD'inin hikâvesi ikinci aöürümeden sonra tamamlanmıştı. Bu ikinci aöürümeden sonra olayın klâsik bir ÖYD olduğu anlaşılmıştır.

Kız çocuğu, bir havuzda bulun-

duğunu hatırladığını belirterek, «Ölüydüm. Ondan sonra bir tünele girdim. Karanlıktı. Korkmuştum. Yürüyemedim.» Küçük kız o sırada 'Elizabeth' isimli bir kadının yanında belirmediğini, tünelin ışıkla dolduğunu ve birlikte 'cennete' yürüdüklerini söylemiştir. Çocuk 'cennet'i çok hoş bir yer olarak bulduğunu, zira oranın çiçeklerle dolu olduğunu ve çok aydınlık olduğunu sözlerine eklemiştir. Bunlara ilâveten 'cennet'in etrafının bir sınırla çevrelenmiş olduğunu, bu nedenle içerisini direkt olarak göremediğini, fakat orada eskiden ölmüş akrabalarından birkaçıyla dünyaya doğmak için sıra bekleyen iki kişiyi de görmüş olduğunu sözlerine eklemiştir. Bunlardan ayrı olarak (kendisinin Tanrı ve İsa olarak yorumladığı) iki figürü daha farkettiğini anlatmıştır. Kendisine tekrar dünyaya dönmeyi isteyip istemediği sorulduğunda, istemediğini söylemişti. Yanındaki kibar hanım (Elizabeth) annesini tekrar görmeyi isteyip istemediğini sorduğunda, kendisini hastanede bulduğunu ifade etmiştir.

Söz konusu kız çocuğu başından geçen bu ÖYD ile ilgili ilk konuşmalarını hastaneden eve döndüğü ilk hafta içinde yapmaya başlamıştı. Çocuk bu olaydan çok etkilenmiş olmalı ki, zaman zaman annesine 'cennet'e gitmeyi istediğini söylüyordu: «Oraya geri gitmek istiyorum. Çok güzeldi.» Hastanedekeyken de hemşirelere ÖYD sırasında gördüğü dünyaya yeniden doğmaya hazırlanan o 'iki arkadaşını' sormuştu.

İncelemeleri sırasında Dr. Morse çocuğun anlattıklarının önemli olduğuna inandığını ifade etmiştir. Bu görüşlerini; 'American Journal of

Diseases in Children' dergisinin Eylül 1983 sayısında yayınlanan bir makalesinde, çocukların ÖYD'lerini (daha önceden yayınlanmış olan) büyüklerin ÖYD'leriyle karşılaştırarak ortaya koymuştur. Her iki grupta da pek çok ortak yanın bulunduğunu ifade etmiştir.

Tüm bunlara rağmen bunlar çocuğun dinsel eğitimiyle ilgili olarak uydurulmuş rüya ya da hayal olabilir mi? Dr. Morse yaptığı incelemesiyle çocuğun Mormon Mezhebi mensubu bir aileden geldiğini ortaya çıkarmıştır. Muntazam olarak kiliseye götürüldüğü doğrudur. Daha o yaşta kafasında cennet, ölüm sonrası hayat gibi kavramlar bulunmaktaydı. Buna rağmen Dr. Morse bu temel kavramların oluşturduğu bir hikâyenin klasik ÖYD'e bu derece uyabileceğine ihtimal vermemektedir. Zira cennet ile dünya arasındaki 'sınır' ve 'uzun tünel' Mormonizm'de bulunmamaktadır. Keza, Morse ölüme karşı psikolojik bir savunmadan dolayı oluşmuş kompleks bir halüsinasyon olasılığını da kabul etmemektedir.

«Çocuklarda ÖYD bulguları,» diye yazmaktadır Dr. Morse, «onların gelişim düzeyleri ve ölüm hakkındaki bilgileri yüzünden bu kısır görüşle çelişki halinde bulunması gerekirdi. Dolayısıyla bunların ölüm korkusu nedeniyle oluşmuş olabileceğini söyleyemeyiz.» Bu olayın belki de en şaşırtıcı yanı kız çocuğunun ifadesinde bulunan 'doğmak üzere bekleyenler'dir. Bu örnek klasik ÖYD'nde bulunmayan bir unsurdur ve reenkarnasyonla ilgilidir. Buna benzer bir ifade, bir de Plato'nun 'Republic' isimli eserinde yer almıştır.

(Devam Edecek)

Arjantin de UF O'ların Tercih Ettiği Ulkedir

Jean - Marie Douchet'den
Çeviren : Selâmi KANIKLI

1978 Dünya Kupası Maçı Arjantin'de yapıldı. Milyonlarca sporsever bakışını bu uzak ÷lkeye çevirmişti; kamera, mikrofon ve öteki fotoğraf aletleriyle donanmış yüzlerce gazeteci de orada bulunmuştu. Kısaca, genellikle az sözü edilen bu Güney Amerika ülkesi birdenbire aktüalite sahnesine atıldı. Bütün bir ay boyunca futboldan söz edilince, aynı zamanda UFO olayından da söz edilmesi şaşırtıcı olmayacaktır.

Bu durumda, bana «sporla ufoloji neden birleştiriliyor?» diyebilirsiniz. Ben de, gayet basit bir şekilde «tüm hazırdaı ayı suresince, yuvarlak top, bu üniu uçan dairelerin tercih ettiği yerde yuvarlandı» yanıtını veririm.

Gerçekten, çok uzun zamandan beri Arjantin, teşhis edilemeyen uçan cisimlerin anımsayan tezahürlerinin saldırısına uğramıştır. Ve bu ÷lke birçok defalar, çoğu kez seyre değer şekilde geçen gözlemlerle, bütün dünyanın aikkatını çekmiş bulunmaktadır.

UFO'ların tercih ettikleri ÷lke Güney Amerika'da şimdi bir şey iyice yerine oturdu : Orada toplanan bütün ÷lkeler, raporların sayısı ve bunların kalitesiyle şaşkın durumdadırlar.

Böylece 1977 yılında, Kolombiya'daki SOKORRO köyünde, geceleyin kırmızı ve beyaz ışıklar yayan birçok esrarengiz uçan makinelerin

uçurulduklarını biliyoruz. Bu cisimler toprağa inince, çok yüksek irtifada ve olayın ortasında bir hızla uçmaktaydılar.

Oray o derece seyre değer olmuştu ki, panığe kapılan birçok kirli se evlerini terk ederek sokığa ırlamıştı.

Yine Kolombiya'da, AVIANCA Kumpanyasından bir Boeing 727'nin mürettebaı, BOGOTA hava limanının azuzagında parlamakta olan bir UFO görümler.

BİR UÇAK VE BİR UFO ARASINDA ACAYİP BİR KONUŞMA

Şiddetli bir ışığı olan cisim doğrudan uçanın önüne geliyordu. Kaçınılmaz bir çatışmadan korkan uçanın kaptan pilotu, cisimden iyice gö:ulmesi için uçanın iniş ışıklarını yaktı. O zaman cisim kırmızı bir ışık yakarak yanıt verdi. Kaptan pilot hareketini yenileyince UFO da aynı şeyi yaptı; fakat bu kez yeşil ışık yakarak... Böylece Uçak mürettebatının şaşkınlığı içinde, esrarengiz cismin inanılmaz bir hızla uzaklaşmaya karar vermesinden önce birkaç işaretil alınıp verildi.

1977 yılında, KOLOMBİYA'da BOGOTA'nın iki büyük günlük gazetesi olan «EL TIEMPO» ve «EL BOGOTANO» çok büyük boyutlarda UFO fotoğrafları yayınladılar.

Bu listeye Venezuela, Guyane'lar, Ekvator, Brezilya, Peru'dan başka özellikle çok sözü edilen Latin Amerika'nın güney ÷lkelerinden Arjantin, Uruguay, Paraguay, Bolıvy ve Şili de eklenebilir.

Arjantin... İşte biz oradayız! Oysa, burada UFO akımı o kadar yoğun ki, çoğu kez uke bu makinele-
rin uslerinin bulunduğu hipotezi ile-
ri surmuşştür. Böylece, 1957 yılından beri basının yaydığı haberlere göre Arjantin'de, gılgıde ararak, UFO'ların SALTA bölgesinde bir usleri bulunduğuna kabul ediliyordu.

1952 yılında, orada olay birden öyle bir genişlik kazandı ki, yer yer gerçek panik hareketleri meydana geldi.

1963 yılında, Santiago'nun güneyinde Ande Dağları naiki, gökyüzünde dans eden parlak cisimlerin tekrar tekrar tezanurundan korkuya kapılmışları, Şili hükümeti gösterilen bölgeye, araştırmalar yapmak üzere birçok devriye göndermek zorunda kaldı. Aynı yıl içinde, çok önemli bir Amerikan firması olan Douglas, Arjantin göğünü gözlemek ve naiki sorguya çekmek üzere uzay sorunları uzmanları gönderiyordu. Arjantin'in de, komşu ülkeleri gibi, etrafının büyük bir kısmı okyanusla çevrilidir ve kıyı sakinleri ara sıra, bazı uçan cisimlerin denizden çıkarak veya denize girerek gösterdikleri acayip manzaraya şahit olmuşlar (ki bunlar birkaç olaydan ibaret değildi) ve 1963 yılında Doktor OSCAR A. GALINDEZ'e şunları söylemişlerdir: «Atlantik'te ve özellikle Arjantin kıyılarında birkaç zamandan beri tamamiyle acayip bazı şeyler geçmektedir.»

Dalgalar içinde manevra yapan bu esrarengiz cisimler olayı, o derece önem kazanmıştır ki, Arjantin'in, Alişılmadık Olayları Araştırma Derneği birkaç yıldan beri, bu kez kıyıları boyunca olmak üzere 'deniz altında UFO üsleri' hipotezini yayınlamış-

tir. Sorun ciddidir. Şili ve Arjantin denizcileri, birçok kez, meraka değer denizaltı cisimleri ile karşılaşmışlar mı? Fakat biz aktüaliteye dönelim. Geçenlerde Uruguay'da bir UFO bilosu kent ve kırlara bir karşılık ve korku daıgası yaydı. Gözlemler çoğu kez yereki dikkat çeken yanık izleriyle ve açıklanamayan elektromagnetik karışıklıklarla kuvvetlendi.

Uruguay'da, SALTO yakınında bir cisim, aevamit olarak yere çok yakın bir şekilde hareket eden bir görüldü. Parlak, yuvarlak ve yaklaşık birbuçuk metre çapında idi.

1978 YILININ MAYIS AYINDA GÖRÜLEN OTUZ KADAR CISİM

Bir çitin dikenli telleri kırılmış halde bulundu. Bunu izleyen günlerde, buranın yakınında otumakta olan inekler hemen hemen hiç süt vermediler. Cisme yaklaşan bir köpek ise verilen besinleri yemedi ve birkaç gün sonra öldü. Hayvan derin bir incelemeden geçirilmek üzere Birleşik Devletlere gönderildi. Yine geçenlerde Arjantin'de SANTA FE yakınındaki küçük bir kasabanın birçok sakini «havalî fişek gibi kıvılcımlar saçarak kendi üzerinde dönmekte olan, aşırı beyazlıkta, parlak bir kitle» gördüler.

1978 yılı mayısında otuz kadar uçan cisim, Buenos Aires'in 1300 km. kuzey batısında bulunan CADAMARCA kenti üzerinde uçmuştur. Bölgesel polise mensup kimseler gerçekten, batı yönünde kaybolmadan önce gökte yüksek irtifada bazı manevralar yapan çok parlak cisimler görmüşlerdir.

Halihazırda, büyük bir UFO faaliyetine tanık olunan yerin, And'ların eteğindeki ülkenin saçağı olduğu sanılmaktadır.